

Baptistu Vēstnesis

Augusts/Septembris 2023.

208

www.lbds.lv

Nodoties

Tēva sirds

Intervija ar mācītāju Mārci Zivertu

Augam kopā

Pirmais svētdienskolu festivāls

SENT 2023

EBF misijas samits Stavangerā

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Cerības pamats

Mēs varam daudz, ja tikai no sirds vēlamies – tā nesēn dzirdēju kādu sakām. Augustā izvēlētais pants LBDS kalendārā atgādina ko citu: “Svētīgi tie cilvēki, kas savu cerību liek uz To Kungu” (Psalmi 40:5a). Uz ko es šodien lieku savu cerību? Kas ir manas cerības pamats?

Cerība liek izvērtēt savas spējas iepretim tam, ko mūsu dzīvē spēj paveikt Dievs. Mēs katrs esam ierauti šajā dzīves skrējienā, kurā mums ir sajūta, ka ir jābūt stipriem, izturīgiem, gudrības piepildītiem, citiem vārdiem sakot, jādzīvo neatslābstot. Raksti mūs iedrošina savu cerību likt uz Kungu Jēzu Kristu, jo tāds ir svētīgs cilvēks. Šķiet, šodienas kultūrā būtu daudz vieglāk atbildēt, kas ir veiksmīgs cilvēks, – kuram ir veiksmīga karjera, sasniegti un piepildīti dzīves mērķi... Vārds “svētīgs” liek nedefinēt citas prioritātes, pārcilāt savus vērtību kritērijus. “Svētīgs” ir pasvešs jēdziens pasaulei, bet labi zināms mums, Tā Kunga bērniem. Vai mana cerība šodien ir mans Kungs? Es ticu, ka uz šo jautājumu atbildes var rast tajā brīdī, kad esam gatavi sev atbildēt uz tādiem sirdi mainošiem jautājumiem kā, piemēram, vai es mācos savā dzīvē Kungu Jēzu likt pirmajā vietā, vai tas man šodien ir svarīgi? Iespējams, ka patiesība ir tāda, ka šobrīd man Viņu tā īsti nemaz nevajag, jo daudz ko spēju pats paveikt savā dzīvē, spēka vēl daudz, ideju arī netrūkst. Esmu personīgi piedzīvojis dažādus dvēseles stāvokļus. Ir bijusi sajūta, ka dzīve “rullē”, viss notiek, daudzas lietas sekmejas, paveras jaunas iespējas dzīvot labāk, drošāk, aizrautīgāk. Šādos dzīves posmos mans sauciens pēc Kunga ir bijis ļoti formāls

**Svētīgs tas cilvēks,
kas savu cerību liek
uz To Kungu.
Psalmi 40:5a**

un pakluss, jo biju iedomājies, ka tā ir pareizi un tā vajag, jo esmu Dieva bērns, kristietis, kurš katru svētdienu atrodas baznīcā, un saukt uz Dievu īsti nebija vajadzības. Esmu piedzīvojis arī dvēseles bada laikus, kad, šķiet, zeme pazūd zem kājām, nav nekā no tā, lai teiktu, ka esmu stiprs, jauns, varu daudz, ir idejas un veiksmes. Tomēr pēc kāda laika sapratu, ka tieši tie ir bijuši paši svētīgākie, audzinošākie posmi manā dzīvē. Kāpēc? Es biju atradis pašu svarīgāko, to, ko acīmredzot šajā straujajā dzīves ritmā biju palaidis garām, svētīga cilvēka identitāti – Kungu Jēzu Kristu. Tikai vēlāk es apzinājos, ka “likt savu cerību uz Kungu” nenozīmē ignorēt ikdienas vajadzības, bet gan ikdienas vajadzībām neļaut ignorēt Kunga varenību.

**“Likt savu cerību uz Kungu”
nenozīmē ignorēt ikdienas
vajadzības, bet gan ikdienas
vajadzībām neļaut ignorēt
Kunga varenību.**

Mēs katrs esam ceļā, katrs savā ceļā. Ceļš, uz kura šodien atrodies tu, ir vai nu tevis kontrolēts un pārvaldīts, vai arī ceļš, kura navigators ir pats Kungs Jēzus Kristus. Mēs katrs varam pretendēt dzīvē uz šo statusu – “svētīgs cilvēks”, ja vien mācāmies savā ikdienā atsacīties no savas varenības un ietekmes. Kāda šodien izskatās Tava cerība Kungā? Jāņa evaņģēlijā 3:30 lasām: “Viņam vajag augt, bet man iet mazumā.” Cerībai labvēlīga augsne ir cilvēka varenības un ietekmes zudums. Caur dzīves un dvēseles krīzēm mēs nonākam pie šīs patiesības, kura nereti mūs kādā dzīves posmā ir plosījusi, proti, mani kaut kam ir jānomirst, lai Kungs taptu redzams. Cerība liek kļūt lielam manam Glābējam. Liec savu cerību uz savu Kungu, tad mēs būsim svētīgi Viņa ļaudis.

Cauri mūsu dzīves pieredzei, kura, iespējams, ir nesusi līdzīgu maldīgo priekšstatu, ka mums ir jābūt stipriem, bez mums šai dzīvē nekas nenotiek, – mums ir jāpiedzīvo padošanās mirklis, kurā mēs savu “es” atdodam Viņam. Varbūt esam pārāk cerējuši uz sevi, sabiedrību, valdību, līdzciltiekiem, draudzi, mācītāju, bet ne uz Kristu. Atceries, ka visu, ko nespēj tu un visi pārējie, to spēj Viņš. Vai tu tam tici?

Raivis Deksnis

Tukuma un Nariņciema draudzes mācītājs

Notikumi

Valmieras baptistu draudze iegādājusies zemi draudzes nama būvniecībai. Namu plānots celt Valmierā, Raiņa ielā. Šobrīd notiek draudzes nama tehniskā projekta izstrāde. “Valmieras baptistu draudze šogad svinēs 111. dzimšanas dienu. Draudze ir spējusi pastāvēt un kalpot Dievam un cilvēkiem visus šos gadus, taču mums nekad nav bijis pašiem sava nama. Tas ir mūsu draudzes pat vairāku gadu desmitu sapnis, par ko esam daudz lūguši un cerējuši. Pagājušajā gadā uzsākās mūsu draudzes aktīvs gājiens pretim sapņa realizēšanai,” stāsta Valmieras baptistu draudzes priekšniece Ilze Eglāja. Valmieras draudze būs pateicīga ikvienam, kas izvēliesies ar ziedojumu atbalstīt draudzes nama būvniecību. Ziedojumu konts šim mērķim atvērts AS SEB bankā: LV68UNLA0050013885856. Attēlā – vizualizācija, Jānis Neiders.

Kopš pagājušā gada Latvijā iestādīti vairāki simti ozolu, kas izaudzēti no Ernsta Johana Glika (1652-1705), pirmā Bībeles tulkotāja latviešu valodā, pirms vairāk nekā 300 gadiem stādīto ozolu zilēm. Šogad šādi ozoli iestādīti arī pie Užavas un Sārnates baptistu baznīcām. 2016. gada rudenī, sākot atzīmēt Reformācijas piecsimtgadīgu pasaulē, tika salasītas zīles no Glika ozoliem pie Alūksnes mācītājmuīžas. No 15 kilogramiem zilju izauguši aptuveni 1200 stādu. Ozolus stāda visā Latvijā gan pie baznīcām un draudžu mājām, gan arī sadarbībā ar vietējām pašvaldībām parkos, alejās, pie skolām un citās publiskās vietās ar novēlējumu, lai ozoli izplatās pa visu Latviju, kā izplatījās Dieva vārds līdz ar Ernsta Glika tulkoto Bībeli. Projektu organizē Latvijas Evaņģēliski luteriskā baznīca.

23. jūnija rītā pārstāvji no Sakas, Ventspils un Priekules draudzes pulcējās pie Ulmales draudzes lūgšanu nama Kurzemes jūrmalā, lai sakoptu dievnamu un tā apkārtni. “Pateicāmie Dievam par labiem laika apstākļiem un izlūdzāmie Viņa svētību un palīdzību. Kopīgiem spēkiem izlabojām noslidējušās un bojātās jumta šifera plāksnes, iztīrījām dievnamu, nopļāvām zāli un krūmus ap dievnamu, kā arī izlabojām sabojāto griesu daļu. Sakārtojām arī durvis, lai dievnamu būtu atvērta apmeklētājiem, un izvietojām traktātu galdu Labās vēsts izplatīšanai nejaušiem dievnama apmeklētājiem,” stāsta Sakas draudzes sludinātājs Verners Šteinbergs. “Augusta vidū esam iecerējuši Ulmales dievnamā rīkot satikšanos ar apkārtnes iedzīvotājiem ar dziesmām un Labo vēsti. Aicinām aizlūgt par iecerēto tikšanos, lai Dieva Gars pamodina apkārtnes ļaudis ilgas pēc Dieva meklēšanas.”
Vairāk informācijas: ej.uz/ulmalesbaznica

Stavangerā, Norvēģijā, 5. jūlijā notika Eiropas Baptistu federācijas (EBF) Padomes tikšanās (1), kurā Latviju pārstāvēja bīskaps Kaspars Šterns, EBF darbs ir ļoti plašs, sniedzot atbalstu jaunu draudžu dibināšanai un draudžu savienību darbam Eiropas valstīs un Centrālajā Āzijā, kā arī organizējot palīdzības darbu krīzes situācijās, piemēram, pašlaik kara postītajā Ukrainā un tiem, kas pārdzīvo zemestrīces sekas Turcijas un Sīrijas teritorijās. Tikšanās laikā dalībnieki iepazinās ar EBF darba aktualitātēm. Ģenerālsēkretārs Alans Donaldsons pastāstīja par sadarbības projektiem, kas veidojas EBF valstu vidū, un jaunu draudžu dibināšanu Azerbaidžānā, Lībijā, Turcijā, Ukrainā un citur. Dalībnieki uzklauzīja Ukrainas baptistu savienības viceprezidentu Igoru Banduru (2), kas Ukrainas delegācijas vārdā pateicās par sniegto palīdzību un atbalstu, lai vietējās draudzes varētu kalpot bērniem, sievietēm un ģimenēm, kas pārvietojušās valsts iekšienē. Atskaitei sniedza arī citu komiteju vadītāji.

EBF Padome pateicās līdzšinējam vadītājam Stefanam Gisdžeram, un par EBF Padomes vadītāju tika apstiprināts Mateus Vičarijs (3). EBF Padome apstiprināja Nominācijas komitejas ieteikumus vairākiem jauniem EBF komisiju vadītājiem. Par EBF Misijas un evaņģēlizācijas komitejas vadītāju tika apstiprināts LBDS bīskaps Kaspars Šterns (4). Vēlam Dieva svētību, gudrību un vadību, kalpojot paplašinātajai baptistu ģimenei Eiropā!

Tēva sirds

Mācītājs Mārcis Zīverts kalpo Jelgavas draudzē. Aicinājumam garīdznieka kalpošanai atsaucies 33 gadu vecumā. Vīrieši nerunā, tēvi neuzņemas atbildību – tas nav par viņu! Viņš stāsta atklāti, uzņemas atbildību pats un māca to arī citiem. Vīrs sievai Dagnijai un tētis 5 bērniem, sievastēvs, garīgais tēvs daudziem, kas turpina iepazīt Dievu kā savu Tēvu un kuram rūp, lai vīri Latvijā kļūtu par vīriem pēc Dieva sirds.

Kad runājam par Dievu, viens no vārdiem, kādā Viņu saucam, ir Tēvs. Kāds bija jūsu ceļš uz to, lai sauktu Dievu par Tēvu?

Pirmsākumi tēva lomai manā dzīvē ir sarežģīti. Man bija pieci gadi, kad tētis no ģimenes aizgāja. Mēs palikām trijātā – mamma, brālis, kuram bija viens gadiņš, un es. Tolaik droši vien īsti nesapratu, kas bija noticis, bet rezultāts bija tāds, ka pēc pāris gadiem, kad mācījos 2. klasē, es biju puika, kurš visus sita, tā es ārēji atriebos pasaulei par to, ka man ir atņemts tētis. Bija arī citi vīrieši – brāļa krusttēvs, vectēvs, kurš mani milēja, mācīja darbu – viņi bija tie, no kuriem mācījos vīrišķību; 2. klasē jau mācēju braukt ar mašīnu un 11 gadu vecumā vadīt motorlaivu. Bet tad nāca pusaudžu gadi, un ģimenē ienāca audžutēvs. Manī tas izraisīja ļoti lielu pretestību, bija ļoti liels apjukums, un es sāku meklēt antivaroņus. Saskatījušies “Robinu Hudu”, kopā ar citiem puikām pēc skolas paņēmām no mājām, ko nu kurš varēja paņemt – kartupeļus, cukuru, sāli, un devāmies uz mežu. Ko vien tur nedarījām! Bet tad, kad man bija 15 gadi, nomira mans mīļais opis, kurš būtībā bija man tēva vietā. Un mana pasaulīte sabruka. Šo pārdzīvojumu rezultātā sāku domāt – kur es būšu, kas ar mani notiks dzīvē? Un es izdarīju izvēli – es mainu savu attieksmi pret skolu, pret mācībām, mājasdarbiem. Pēc 9. klases devos mācīties uz Engures jūrskolu. Tur jau pašā mācību gada sākumā mans kursabiedrs Lauris Karlsons uzaicināja mani uz dievkalpoju-

mu. Tad pirmo reizi ieraudzīju mācītāju Jāni Pallo. Viņš vēlējās ar mani aprunāties. Pēc laika atkal biju dievkalpojumā Engures bērnudārzā, kur Mērsraga draudzei bija misijas stacija. Toreiz nožēloju grēkus, un sākās tas ceļš, kurā sapratu, ka vēlos sekot tam, kas labs, ka vēlos savus antivaroņus nomainīt pret Varoni. Sāku draudzēties ar puisiem no Mērsraga draudzes, arī vairums no viņiem auga bez tēva – vienam tēvs bija miris, citam izšķīries un aizbraucis uz Krieviju, vēl vienam tēvs mājās dzēra. Bet, esot draudzē, piedzīvojām, ka mācītājs mums deva to, ko tēti mums nebija devuši. Mēs daudz kopā strādājām, to darot, mums veidojās jauna morāle – kā rīkojamies, kā turam savu vārdu, kā izturamies cits pret citu. Daudz lasīju Biblii, ļoti regulāri apmeklēju baznīcu. Pēc dažiem gadiem mēs cits pēc cita apprecējāmies, lēnām sākām kļūt par tēviem. Bijām jauni vīri, interneta vēl nebija, grāmatu latviski par kristīga tēva lomu ģimenē arī nē – pilnīgs vakuums. Jā, bija mācītājs, bet arī šeit man radās jautājums – vai tiešām jābūt visam tā, kā viņš pasaka? Tādi bija mani tēva piemēra meklējumi.

Bet Dievu kā Tēvu es reāli piedzīvoju tikai 2011. gadā, kad sāku kalpošanu Priekules draudzē. Biju 200 km attālumā no savas draudzes Mērsragā, 200 km attālumā no Rīgas un sev mīļiem cilvēkiem, tur nebija vairs neviena piemēra blakus. Sākumā domāju – ko es te daru? Gribu strādāt fiziski, bet te man jāgatavo dievkalpojumi, Bībeles studijas. Biju jau pacēlis telefonu,

lai zvanītu savam mācītājam un teiktu, ka atceļu visu, un tad dzirdēju balsi, kas saka – noliec telefonu, nāc pie Manis, Es tev esmu tēva vietā! Es to nepārprotami sadzirdēju kā Dieva balsi man.

Man joprojām bija vajadzīgi vecāki vīri, ar ko aprunāties; Priekules draudzē par tādu kļuva toreizējais draudzes priekšnieks un diriģents Modris Baumanis, ik pa laikam piezvanīju arī savam mācītājam, bet vairāk kā kolēģim, nevis lai lūgtu padomu, ko un kā darīt, uzsāku arī mentoringa attiecības, kurās jau desmit gadus esmu kopā ar Igoru Rautmani; bet tas neaizstāj tās attiecības, kādas man ir ar Dievu.

Interesanti, ka Vecajā Derībā Dievs vien dažās vietās salīdzināts ar tēvu, Viņš vairāk tiek uzlūkots kā Ķēniņš, godājams un pielūdzams. Jaunajā Derībā Dievs joprojām ir svēts un varens, tomēr Jēzus skaidri norāda – Dievs ir gan Viņa, gan visu mūsu Tēvs, Viņš pat māca lūgt: “Mūsu Tēvs debesīs...” Viņš kā Tēvs rūpējas par mums, uzklausa mūs, pārmāca, gaida mājās. Un tas ir Dieva Gars, kas ved mūs šajās tuvajās attiecībās ar Dievu, ka varam viņu saukt par Tēvu. Mēs kā Dieva bērni esam tik dažādi! Dažkārt, vērojot kādas ģimenes, šķiet neticami – ka tik dažādi var būt vienas ģimenes bērni. Dieva ģimene ir vēl raibāka. Tas redzams katrā draudzē, kur nu vēl, ja paskatāmies plašāk. Kā Dievs kā Tēvs tiek galā ar tik dažādiem bērniem?

Jāatzīst, ka, domājot par to, man ir bijušas vilšanās. Mans priekšstats, piemēram, par

kristīgu vīrieti, bija, ka tur viss ir kārtībā. Bērnībā domāju, ka tie, kas strādā milicijā, ir vislabākie, bet tad ieraudzīju milici, kas pīpēja, un tas sagrāva manu priekšstatu. Kad iegāju draudzes ikdienā, ieraudzīju, ka arī tur cilvēki strīdas, lamājas, ir ģimenes, kur tēvi dzer, netur solījumus, slikti izturas pret sievietēm, bet redzēju arī skaisto pusī – ka viņi lūdz, raud, atzīstas savos grēkos. Piedzīvoju to arī pats. Pēc kristībām domāju, ka tagad ar mani viss kārtībā, esmu "labais". Trīs mēnešus vēlāk satiku bijušos draugus, soli pa solim, un attapos pēc trim dienām, kad bija izstaigāti visi Rojas bāri. Kad vēlā vakarā satikos ar mācītāju, viņš vadīja mani grēksūdzē. Atceros viņa teikto – tieši tāpēc Jēzus ir nomiris pie krusta, lai tevi celtu augšā, ne tu tagad celies, Viņš tevi cel; tu vēl turpināsi krist, bet celies augšā! Viņš ir labs Tēvs, Viņš tevi mīl! Tas palīdz man pieņemt arī citus tajā lielajā dažādībā, kādi nu mēs esam. Kā Dievs ar šo visu tiek galā? Mans prāts to nespēj aptvert. Tik domāju – ja jau Viņš ar mani tiek galā un piedod man, gan jau Viņš atrod veidus, kā piedot un pieņemt arī citus, pat lielākos ļaundarus pasaulē.

Latvijā Tēva dienu svin vien nedaudz vairāk kā desmit gadus. Kā, jūsuprāt, šajā laikā mainījusies tēva loma sabiedrībā?

Par tēva lomu esmu domājis jau sen, vēl pirms pats kļuva par tēvu. Kad stājos jūrskolā, mana doma bija – iegūšu formu, būšu jūras virsnieks, man būs statuss sabiedrībā, brūtes katrā ostā. Ienākot kristīgā sabiedrībā, piedzīvojot Jēzu, domāšana mainījās. Sapratu, ka nebūšu jūrniece, man būs viena sieva, man būs bērni, es vēlēšos piedalīties viņu audzināšanā. Kad pēc gadiem nokļuva Priekules draudzē, ievēroju, ka vīru ir ļoti maz. Tas bija tik atšķirīgi no Mērsraga draudzes, kur kādu laiku vīriešu pat bija vairāk nekā sieviešu. Izlasīju Deivida Merova grāmatu "Kāpēc vīrieši neiet baznīcā" un nolēmu, ka meklēšu veidus, kā viņus uzrunāt. 2012. gadā sākām tēvu un dēlu laivu ekspedīcijas. Tas bija veids, kā vīri varēja būt kopā, pie ugunsкура stāstīt saviem dēliem, kā viņi no puikām kļuva par vīriešiem, dalīties savā bērnības pieredzē, par attiecībām ar saviem tēviem; un tur atklājās, ka mēs visi esam ievainoti.

Jā, pēdējos gados vērojams, ka liela uzmanība tiek pievērsta vīrišķībai. Tas gan nenāk no valdības un mediju puses, tas vairāk redzams kristīgās un sekulārās organizācijās, kas šo vērtību ceļ gaismā. Esmu piedalījies vairākās šādās kustībās, viņu organizētās nometnēs, un esmu piedzīvojis, cik tas ir vērtīgi, kā vīru dzīves mainās. BPI DRAFTS, BPI DRAFTS VĪRIEM, vīru nometnes, Izdzīvošanas/vīrišķības skola

Mārcis Ziverts ar ģimeni.

Kopā ar meitu Rebeku viņas kāzu dienā.

Kopā ar jaunāko dēlu Timoteju un savu tēti.

50hXL, 50 stundu izaicinājumi – šie ir vērtīgi pasākumi, kuros šīs vērtības tiek nostiprinātas. Šogad īpašus brīžus piedzīvojām BPI DRAFTS VĪRIEM nometnē, kur vīri divas reizes tika izaicināti nākt Dieva priekšā grēksūdzē. Tur tika atklāti sirds dziļumi. Tagad viņi meklē, kuru citu vīru priekšā var būt atbildīgi. Tā ir vide, kas liek domāt par vīrišķību, un lai to dzīvē realizētu, ir jābūt kāda cita vīra priekšā atbildīgam.

Karls Gustavs Jungs saka, ka katrā vīrieti ir četri arhetipi: kareivis, milnieks, viedais un ķēniņš, ko visu kopā satur atbildība. Pareizi lietotas, tās ir ļoti labas lietas, bet visu minēto var arī pārvērst par lāstu. Ķēniņš varu var lietot manipulējoši, milnieks var mīlēt visu pasauli, bet ne savu vienu sievu, kareivis mājās var būt sadists un tēvs ar neadekvātām prasībām pret saviem bērniem.

Viens no nometnēs dzīvi mainošākajiem uzdevumiem ir vēstules rakstīšana saviem tētiem, lai pateiktu paldies par to, ka devis dzīvību, lai lūgtu piedošanu. Pirms tam bijuši fiziski uzdevumi, sarunas, kas sagatavojuši šim uzdevumam. Kad vīri to dara, šķiet, akmeņi raud! Kā viņi cīnās! Tas nenāk viegli, jo visi viņi ir ievainoti.

2019. gadā pirms Tēva dienas es šādu vēstuli uzrakstīju saviem tētiem. Gribēju viņam pateikt – es tevi mīlu, un Dievs tevi mīl. Nekad iepriekš to nebiju darījis. Aprakstīju lapu no abām pusēm, bet apmēram mēnesi nespēju to nosūtīt. Kad to tomēr biju izdarījis, tētis piezvanīja un pateica, ka vēstuli esot saņēmis. Toreiz nodomāju – nopietni, tas arī viss? Bet vēlāk izrādījās, ka ar šo vēstuli biju atvēris tēvam savu cietoksni. Tagad regulāri sazvanāmies, viņš var runāt ar mani, mēs varam ciemoties viens pie otra, mēs atjaunojam attiecības. Reiz kādā sarunā tēvs teica – ko gan es tev varēju dot, man jau pašam arī tēva nemaz tā īsti nebija. Kad tiekos ar puīšiem vai tiem, kas gatavojas laulāties, bieži pieminu ceturto bausli, ka mums ir jāgodā savi vecāki, tēvs un māte, tas ir bauslis ar apsoliņumu!

Šogad jūsu tēva loma paplašinājusies. Esat kļuvis arī par sievastēvu.

Jā, kad vedu meitu pie altāra, bija jāraud. Jo es uzticēju savu meitu cita vīrieša rokās. Pārdzīvoju par to, ko nebiju spējījis iedot. Es zinu, kā es veidoju attiecības ar savu meitu, kā rīkojos, ja viņa ir sāpināta.

Turpinājums 16. lpp >>>

Vasarā viss aug. Arī bērni. Katrs gan nedaudz atšķirīgi – savās mājās, savā skolā, savā draudzē. Un ne jau tikai vasarā. Visu laiku aug. Šī gada 3. jūnijā LBDS draudžu svētdienskolu bērni tika aicināti piedalīties bērnu svētkos, festivālā AUGAM KOPĀ. Vien pirms pāris nedēļām draudžu delegāti un viesi bija tikušies LBDS Kongresā, kas tika rīkots ar šādu pat virstēmu. Jūnija pirmajā sestdienā, iesākot vasaras brīvlaiku, apmēram trīs simti piecdesmit dalībnieku no 23 draudzēm satikās Jelgavas draudzes pagalmā un baznīcā, lai izzinātu, piedzīvotu un apņemtos augt līdzīgi tam, kā savos bērņības gados auga Jēzus – gudrībā, spēkā, attiecībās ar Dievu un cilvēkiem. Spēles, radošās darbnīcas, interaktīvas lūgšanu stacijas, viktorīna, brīnumi kopā ar “Ziliem brīnumiem”, Dieva slavēšana dziesmās un uzmanīga ieklausīšanās bērniem aktuālā uzrunā – to visu varēja piedzīvot pirmajā LBDS Svētdienskolu apvienības rīkotajā bērnu festivālā. Daudzu aizlūgšanu aplāts bija šī pasākuma sagatavošanas laiks un tā norise. Dieva žēlastībā ieskauda bija šī diena – ar mākoņainām debesīm un vien dažām lietus lāsēm, ar atsaucīgu Jelgavas draudzes atbalstu dienas norisē, ar daudz, daudz smaidiem un secinājumu, ka “kad uzzinās, kā mums šodien te gāja, nākamreiz braukt gribētāju droši vien būs daudz vairāk.” Paldies visiem, kas atsaucās, sagatavojot svētkus un piedaloties tajos! Lai augam lieli, lai Kristus aug liels mūsos! Šovasar un arī turpmāk.

Estere Roze

LBDS Svētdienskolu apvienības vadītāja

Bērnu svētki “Augam kopā” bija brīnišķīga iespēja skolotājiem un bērniem sadraudzēties savā starpā, kā arī darboties kopā kā vienai lielai komandai. Visspilgtāk atmiņā palicis tas, kā festivāla noslēgumā, kopā slavējot Dievu, mūsu svētdienskolas bērni arvien bija pilni enerģijas un dziedāja un dejoja līdzī tāt, it kā pasākums būtu tikko sācies.

Liene Strazdiņa

Jelgavas draudze

Mani ļoti uzrunāja noslēguma koncerts ar skaistu mūziku un iekļauto vēstījumu gan lielajiem, gan mazajiem. Tāpat biju patīkami pārsteigta par aktivitāšu daudzveidību, to bija gan daudz, gan interesantas, izzinošas, pamācošas un izklaidējošas. Prātā palicis pozitīvisms, prieks un bērnu enerģija. Kad jautāju Nolanam (5), ko vislabāk atceras un kas patika, viņš sāka saukt visas stacijas, līdz beigās secināja – paticis viss, pilnīgi viss!

Evita Šneidere

Liepājas Ciānas draudze

Tā bija lieliska iespēja mūsu draudzes bērniem izbraukt ārpus Liepājas un būt kopā arī ar citiem bērniem no dažādām Latvijas pilsētām. Man personīgi ļoti patika šie svētki, tie bija tik krāsaini! Bērni varēja gan radoši izpausties, gan piedalīties dažādās spēlēs, domāt par Bībeles patiesībām, lūgt par cilvēkiem, darboties visiem kopā komandās. Ļoti patika svētku noslēgums Jelgavas baznīcā – tur bija jūtama tāda dzīvība, bērnu prieks un čalošana. Uzrunāja dziesmas un teiktais Vārds. Sirdi sasildīja kāds bērniņš, kurš pienāca pie manis, apķēra un teica: “Dievs tevi mīl. Paldies...”

Dzintra Briede

Liepājas Pāvila draudze

Piedalījāties, lai bērni ieraudzītu, ka svētdienskola ir daudz lielāka nekā vietējā draudzē. Lai svinētu svētkus ne tikai skolā, bērnodāros un savās pašvaldībās, bet arī kristīgā vidē. Spilgtākās atmiņas no bērniem – komandas uzdevumi, zilais saldējums, laimes rats ar balvām, krekliņu gatavošana, pusdienas un mājās braukšana. Pāvils (8) ļoti priecīgs par šiem svētkiem, sauca tos par noņemti un vēl vairāk kā mēnesi pēc tiem jautāja, kad brauksim atkal uz “Augam kopā”? Viņš atcerējās pat nosaukumu!

Gita Kudiņa

Brocēnu draudze

Šī bija pirmā reize pēc vairākiem gadiem, kad atkal varējām būt sadraudzībā ar citām svētdienskolām. Daudzi no šī brīža svētdienskolas bērniem nekad tādā lielā kopīgā pasākumā nebija bijuši, tāpēc par nepiedalīšanos nemaz nevarēja būt runa. Milzīgā kopības, lielās Dieva ģimenes sajūta ir tā, ko vienmēr atcerēšos, droši vien ne tikai es, bet ticu, ka lielākā daļa dalībnieku. Tik ļoti sasildīja manu sirdi daudzie labie vārdi no bērniem, bet īpaši vienas meitenes sacītais, kura neko daudz par Dievu nezināja, bet bija atbraukusi līdzī manai meitai: “Es nekad nebiju iedomājusies, ka jūs dziedat tik skaistas dziesmas! Te visi ir tik jauki un priecīgi! Es arī ļoti vēlos iet uz svētdienskolu un baznīcu!”

Kristīne Macate

Ventspils draudze

Jelgavas draudzes pagalmu papildīja bērni no visiem Latvijas novadiem.

Festivāla “Augam kopā” lieliskie vadītāji – Ketrina un Ilvars Ieviņi.

Lūgšanu stacijas – vietas, kur pārdomāt, aizlūgt, slavēt, nožēlot un pateikties.

Par Dieva brīnumaini radīto pasauli, kurā varam augt, stāsta un rāda Aldis Kalniņš no “Ziliem brīnumiem”.

Dienas noslēgumā laiks kopā pateīcībai un Dieva pielūgsmēi, kurā bērnus vadīja Liba Ēce-Kalniņa.

Pēc garās un papildītās dienas bērnu uzmanība nemazinājās ne uz brīdi.

Raimonds Logins stāsta par paklausības vitamīnu, kas nepieciešams, lai izaugtu lieli.

Lēkjamās atrakcijas un radošo darbnīcu teltis darbu turpināja pat pusdienu pārtraukumā.

Vairāki desmiti spēļu un radošo darbnīcu, kurās dalībnieki krāja uzlīmes, lai pie laimes rata tās pārvērstu gardos našķos.

Saldējums “Zili brīnumi” ir patiešām garšs, un tas labi iederējās šajā brīnumainajā dienā!

Foto: Ligita Ķere

Vairāk foto un video: Facebook: LBDS Svētdienskolu apvienība

KOPĪGS DARBS VIENAM MĒRĶIM

Tas bija 2016. gads, kad pirmo reizi tālo ceļu uz Bauskas baptistu draudzi mēroja amerikāņu misionāri no Oklahomas un Teksasas štatiem Amerikā. Viņu sirdī mērķis ir viens – Dieva spēkā palīdzēt atjaunot Bauskas draudzes namu, lai tajā pēc iespējas drīzāk cilvēki varētu atrast savu glābšanu Jēzū. Kopš tā laika garīgi stipra saite un pašjāvība uz Dievu ir vienojusi Bauskas draudzes mācītāju Raimondu Locu un Salisovas Pirmās baptistu draudzes mācītāju Džoefu Teiloru, veidojot sadarbību 7 gadu garumā. Izturēts Covid izaicinājumu laiks, un pēc gandrīz trīs gadiem atkal savu ceļu uz Latviju mērojuši 12 Oklahomas baptistu draudžu misionāri.

No 30. jūnija līdz 7. jūlijam plecu pie pleca ar Bauskas draudzes locekļiem, Amerikas māsas un brāļi Kristū ne tikai atbildīgi strādājuši pie būvdarbu veikšanas, evaņģēlija sludināšanas Latvijā, bet arī tuvāk iepazīnuši Latvijas kultūras vērtības un dabas pērles.

Brauciena sākums ļāva viesiem iepazīt Jūrmalas, Rīgas, Dobeles un Jelgavas skaistumu, aplūkojot daudzas no populārākajām tūrisma vietām. Pēc kopīgi pavadītā dievkalpojuma sirdis un prāti tiek noskaņoti jaunai darba nedēļai. Stiprie vīri gatavojas darbam pie būvdarbu veikšanas, savukārt dāmas kļūst par spēcīgām "lūgšanu aizmugurēm", lai jaunā nedēļa nestu augļus Dieva Valstības darbam Bauskas pilsētā un tās apkārtnē.

Nedēļas laikā draudzes ēkas pirmajā stāvā tiek veikti betonēšanas darbi un ielikti 11 logi, kā arī otrajā stāvā izbūvēts nesošo sienu rāmis. Neizpalika arī vīru vakars, kurā Dieva darbs tika apliecināts caur spēcīgām liecībām, kā arī sieviešu vakars, kurā caur sirsnīgām sarunām, mūziku un īpašiem pārsteigumiem sadraudzības laiku baudīja sievietes. Īpaši svētīgu darbu misijas sievietes kopā ar Bauskas draudzes sievietēm paveica, apmeklējot pansionāta "Derpele" Mežotnes filiāli. Tur ar sirsnīgiem smaidiem viņas sagaidīja pansionāta iemītnieki, kas bija atvērti gan kopīgai dziedāšanai, spēlēm, rokdarbiem, kā arī vienkārši sarunām.

Pēc nedēļas, kas bijusi tik dažādiem notikumiem piesātināta, kopīgi pavadītais laiks noslēdzās ar īpašām svinībām un pateicībām, acīs iemirdzējās arī kāda asara un bija skaidrs, ka nedēļas laikā paveikts ne tikai ārēji redzamais darbs Bauskas baptistu draudzes ēkā, bet arī mainītas sirdis un iegūti jauni draugi.

Darbs pie draudzes nama atjaunošanas turpinās. Bauskas draudze ir pateicīga ikvienam, kurš gatavs atbalstīt šo darbu gan finansiāli, gan ar savu roku spēku.

Linda Kupča

Bauskas draudze

VBS "ZVAIGŽŅU PĒTNIEKI"

Zvaigznes, planētas, zvaigznāji, Saule un Mēness – tikai mazu daļiņu no Dieva apbrīnojami radītā Visuma spējam aptvert. Tomēr pat tas, ko zinām un redzam, liek nojaust un saprast, cik liels, varens, apbrīnojams un gudrs ir Dievs! To šovasar daudzās draudzēs Vasaras Bībeles skolu (VBS) laikā piedzīvo arī bērni, kas uz laiku kļūst par zvaigžņu pētniekiem.

"Debesu stāsti" atklāj Dieva stāstu – Viņš radījis pasauli, grēks to sabojājis, Dievs radis risinājumu, sūtījis pasaulē Savu Dēlu, kas nomiris, samaksādams sodu par mūsu grēkiem, un augšāmcēlies, lai tagad mēs varētu būt dalībnieki šī Dieva stāsta turpinājumā. "Brīnumu galaktikas" eksperimenti dod iespēju pašiem atklāt kādus no brīnumiem, kas paslēpušies Visuma darbības kārtībā, "Makemake darbnīcā" tas notiek caur rokdarbiem, "Piena ceļa našķi" cienā ar pašpagatavotiem tematiskiem gardumiem, bet "Gaismas ātruma" spēlēs ir gan debesjuma stafete, gan asteroīdu spēle, zvaigznāju meklēšana un astronauta treniņnodarbība.

VBS organizēšana un norise ir laiks, kad svētdienskolotāji katrā draudzē īpaši piedzīvo, kā strādāt, augt un kalpot kopā, gan pašiem savā komandā, gan arī iesaistot vēl papildspēkus no draudzes. Šogad īpaši sajūst, ka VBS atbalsts saņemams arī starpdraudžu līmenī. Tā tas notika jau VBS programmas sagatavošanas laikā, kurā virsvadību uzņēmās svētdienskolotājas no Rīgas Mateja draudzes – Anita Nagaine, Anna Brooks un Zane Krūmiņa, materiāla noformēšanu veica Inese Komela no Līgatnes draudzes un dziesmu tekstus bija sagatavojusi Elīna Lūse (Olaines jaundibināmā draudze) un Skaidrīte Treija (Jelgavas draudze).

Īpaši atbalsta plecu sajuta visi, kas pieteicās uz LBDS Svētdienskolu apvienības rīkoto attālināto tikšanos 19. jūnijā, kurā interese tika iepazīstināti ar VBS rīkošanas pamatprincipiem, programmas "Zvaigžņu pētnieki" piedāvājumu un to draudžu pieredzi, kas pirmās to jau bija lietojušas. (Šīs tikšanās ieraksts ir pieejams, interesēties sa@lbds.lv.) Kopā kalpošanas prieks un atbalsts joprojām turpinās – pieredzes stāstos un foto galerijās, dekorācijās, kas ceļo no vienas draudzes uz citu, un līdzdzīvošanas priekā par katru draudzi, kas šovasar organizē Vasaras Bībeles skolu.

Tiem, kas nepaspēja šogad – lai kopā izdodas sapņot, plānot un realizēt to nākamgad! Pateicība un prieks par katru draudzi, kas devusi un dos bērniem iespēju, pētīt redzamo, iepazīt neredzamo, bet tik reāli piedzīvojamo Dievu!

Estere Roze

LBDS Svētdienskolu apvienība

Foto: VBS dalībnieki draudzē "Mājvieta"

CONNECTION 2023

No 27. jūnija līdz 2. jūlijam norisinājās pusaudžu nometne CONNECTION, kuru organizēja Liepājas baptistu Centra draudze kopā ar Priekules baptistu draudzi. Nometne notika Jūrmalcienā, aptuveni 20 km no Liepājas, un tajā piedalījās 50 pusaudži vecumā no 12 līdz 14 gadiem, kā arī 25 kalpotāju komanda, kas gatavošanos bija uzsākusi jau pavasarī.

Viens no nometnes galvenajiem mērķiem bija palīdzēt pusaudžiem iepazīt Jēzu. Dalībniekus katru dienu uzrunāja mācītājs, kā arī kāds no darbiniekiem pastāstīja par savu ceļu pie Dieva. Nometnē liela uzmanība tika pievērsta arī tēmām, ar kurām pusaudži ikdienā saskaras, piemēram, labākie draugi, romantiskas attiecības, kā novērtēt un cienīt savus vecākus? Katru dienu pēc uzrunas pusaudži dalījās mazajās grupās, kur kopā pārrunāja dienas tēmu, problēmas, ar kurām ir saskārušies, un kopā ar grupas vadītāju lūdza un mācījās rast risinājumu. Nometnē bija arī dažādas aktivitātes un orientēšanās uzdevumi, bet dienas vidū atvēršanās notika pludmalē. Pusaudžiem bija iespēja darboties arī radošajās darbnīcās, kur tika veidotas rokassprādzes, atslēgu piekariņi un pat telefonu turētāji. Dienas noslēgumā tika pārrunāti dienas notikumi un notika apbalvošana. Par gūtajiem sasniegumiem aktivitātēs un labiem darbiem bija iespēja pelnīt nometnes naudiņu, jeb "vatus", kurus pusaudži varēja lietot, iegādājoties našķus nometnes veikaliņā. Mums par pārsteigumu un prieku, pusaudži mēdza arī ziedot savus "vatus" citiem bērniem, kuri nebija dienas laikā pieteikušies nopelnījuši, lai varētu kaut ko iegādāties.

Viens no spilgtākajiem notikumiem nometnes laikā bija Slavēšanas vakars, ko Jūrmalcienā baptistu baznīcā vadīja Liepājas Centra draudzes slavēšanas komanda. Pusaudžu sirdis šajā vakarā tika īpaši uzrunātas. Kad Priekules draudzes sludinātājs un nometnes kapelāns Guntars Lašauri aicināja priekšā tos, kas vēlas pieņemt Jēzu, aicinājumam atsaucās lielākā daļa pusaudžu. Mums, kalpotājiem, šis vakars un visa nometne kopumā arī bija ļoti īpaša, jo piedzīvojām, kā Dievs mūs lieto, lai, iespējams, kāda pusaudža dzīve tiktu izmainīta tieši šajā nometnē.

Pateicamies vecākiem, kuri mums uzticēja savas atvasas piecu dienu garā mācekļošanas piedzīvojumā. Liels paldies nometnes kalpotājiem, ikvienam no viņiem! Pateicamies Dievam, ka divas draudzes, kurām iepriekš nebija nekāda kopīga pieredze, spēja noorganizēt un novadīt pusaudžu nometni. Viss tikai ar Dieva vadību!

Madara Martens

Liepājas Centra draudze

DRAUDŽU SADRAUDZĪBA

16. jūlija pēcpusdienā Līgatnes draudzē ciemojās Valmieras draudze, lai būtu kopā sadraudzības dievkalpojumā, kopā slavētu, dalītos ar liecībām, klausītos svētrunā un bērni piedalītos kopīgā svētdienscholas nodarbībā.

Par šāda sadraudzības dievkalpojuma priekšvēsturi stāsta Valmieras draudzes priekšniece Ilze Eglāja: "Laikā, kad meklējām draudzes mācītāju, tieši Līgatnes draudze un mācītājs Mārtiņš Rijnieks bija viens no mūsu lielākajiem draugiem un atbalstītājiem. Mācītājs Mārtiņš Rijnieks bieži pie mums ciemojās ar svētrunām, iesaistījās slavēšanā, vadīja pirmskristību apmācības, kristīja jaunus brāļus un māsas Kristū un nekad neliedza savu padomu. Pateicībā Līgatnes draudzei un mācītājam, devāmies viņiem kalpot un būt sadraudzībā. Šī ciemošanās bija ļoti sirsnīga un svētīga, un esam apņēmušies turpmāk kalpot arī citām draudzēm."

SADARBĪBA AR BAPTISTU SAVIENĪBU LIETUVĀ

LBDS bīskaps Kaspars Šterns 10. jūnijā viesojās Kauņā, kur piedalījās Lietuvas Baptistu draudžu savienības gadskārtējā konferencē. Lietuvā ir tikai 20 baptistu draudzes, un tikai astoņas no tām veido baptistu savienību, kuras vadītājs pašlaik ir Vladimiras Sereda. Notiek aktīvs darbs pie tā, lai veicinātu visu draudžu veiksmīgu sadarbību, lai, kopā kalpojot, varētu darīt Dievu zināmu Lietuvā. "Ceru, ka šī mūsu pirmā tikšanās ir kā labs sākums kopīgai sadarbībai," saka Kaspars Šterns.

Stiprā sakne

Rolands Pļaviņš, pabeidzis mācības BPI 1. kursā

Vecums: 22 gadi

Hobijs: gleznošana

Draudze: Ikšķiles topošā baptistu draudze

Kalpošana: piedalās Ogres Trīsvienības un Ikšķiles baptistu draudzēs pusaudžu kalpošanā, spēlē bungas un kahonu

Iepazīstini, lūdzu, ar sevi!

Es nāku no kristīgas ģimenes. Mans tētis ir mācītājs. Esmu precējies, manu sievu sauc Elizabete. Ļoti novērtēju, ka varu dzīvot ģimenē. Apprecējos divdesmit gadu vecumā, biju vēl ļoti jauns, bet sapratu, ka esmu atradis īsto cilvēku, ar ko pavadīt kopā visu dzīvi. Šie divi gadi ir bijuši ļoti izaicinoši, bet arī ļoti svētīgi. Ar Elizabeti iepazīnos pirms trīs gadiem. Tolaik biju Golgātas draudzē, tur nebija daudz jauniešu, un kopā ar savu labāko draugu nolēmām aiziet uz jauniešu pasākumiem Jēzus evaņģēliski luteriskajā draudzē, kur arī satiku Elizabeti.

Kāds bija tavš ceļš pie Dieva?

Mans ceļš pie Dieva bija caur grūto pamatskolas laiku, kad mani apcēla un atstāja no apkārtējiem, tad es īpaši piedzīvoju, ka Dievs ir mans labākais Draugs, ka vēlos dzīvot dzīvi ar Dievu.

Esi mācījies Katoļu vidusskolā. Kā tas ietekmēja tavu ticības dzīvi?

Jā, mācības Katoļu vidusskolā ļoti papildināja manu ticības pieredzi. Man ļoti patika tur mācīties. Tā bija citādāka vide, man bija ļoti daudz diskusiju ar priesteri par dažādiem jautājumiem. Skolā mācās arī nekristieši, bija diskusijas arī ar viņiem, kas arī pārbaudīja manu ticību – cik stipri un kam tad es ticu. Bija arī izaicinājumi un kārdinājumi, ar kuriem ar dievpalīgu tiku galā. Tas bija labs laiks, lai izprastu, kā citu konfesiju cilvēki pielūdz Dievu, ka ir dažādi veidi, kā varam Viņam tuvoties.

Vai ir kādi vārdi Bībelē, kas tevi īpaši uzrunājuši un bijuši tev nozīmīgi?

Jā, man ļoti tuvs ir pants Mateja evaņģēlijā: “Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas” (6:33). Kā jau minēju, mani bērnības gadi nebija viegli. Šis pants man palīdz skatīties uz priekšu. Man bijušas dažādas domas – vai esmu vērtīgs, kāda man nozīme? Šis pants man atgādina, ka ir jāiet uz priekšu tur, kur Dievs mani vada, un Viņš visu sakārtos – gan finansiālos jautājumus, gan kalpošanu un darbu. Šis pants palīdzēja pārvarēt arī tās grūtības, ar kurām sastapos pusaudžu gados.

Arī, kad draudzējos ar Elizabeti un biju jau saņēmis no Dieva apstiprinājumu, ka viņa ir mana īstā meitene, gribēju par to pārliecināties, tādēļ pāris nedēļas katru dienu gāju uz Zilajiem kalniem, kāpu skatu tornī un lūdzu Dievu. Un Viņš man deva mieru sirdī kā apstiprinājumu tam. Viņa man ļoti palīdzēja atjaunot attiecības ar Dievu, kopā lasījām Bībeli. Tagad, kad ir kādas grūtības, mēs tās

varam kopā pārvarēt, jo zinām to stipro sakni Dievā, pateicoties kurai esam satikušies.

Kā tu uzzināji par Baltijas Pastorālo Institutu, un kas tevi pamudināja iet mācīties?

Jau pabeidzot pamatskolu, es zināju, ka pēc vidusskolas mācības turpināšu Baltijas Pastorālajā Institutā, jo sapratu, ka Dievs aicina mācīties, lai varu kalpot un palīdzēt cilvēkiem. Tā kā nebija neviens, kas īpaši uzrunātu un mudinātu tur mācīties.

Kas ir tavi lielākie izaicinājumi?

Šajā gadā diemžēl mācījos attālināti, jo man bija problēmas ar veselību. Kad sākās kovida pandēmija, strādāju veikalā, mācījos autoskolā. Acīmredzot, visa bija par daudz, un man sākās veģetatīvā distonija. Ikdienas dzīvē sastopos ar dažādiem šķēršļiem, kas ir saistīti ar veģetatīvo distoniju, kas izpaužas ar panikas lēkmēm. Tādēļ esmu pateicīgs, ka varēju pirmo kursu veiksmīgi mācīties attālināti, no mājām. Taču ar dažādu mācītāju un ārstu palīdzību tieku uz kājām un varu kalpot un mācīties! Liels atbalsts man ir arī mana sieva. Jau tad, kad vēl tikai draudzējāmies, Elizabete vienmēr iedrošināja, viņa mani nepameta, un tas man ļoti daudz nozīmēja.

Ko tu varētu teikt kā iedrošinājuma vārdus jaunajiem BPI studentiem?

Ja vēlies veltīt savu dzīvi, lai kalpotu saviem tuvākajiem, visiem, kas tev blakus, tad es iedrošinu – nāc un mācies!

Sagatavoja

Baltijas Pastorālais institūts

BPI MISIJAS BRAUCIENS UZ UKRAINU

Jūnija sākumā BPI studenti Jānis Lauva un Rainers Vestmanis kopā ar SAC vadītāju Igoru Rautmani un viņa dēlu Robertu Rautmani, Māri Rozenfeldu no draudzes "Mājvieta" un BPI studentu izaugsmes vadītāju Tomasu Šulcu viesojās pie brāļiem un māsām Ukrainā.

Misijas brauciena laikā viņi apciemoja "Žēlsirdības" draudzi Korosteņā, kā arī paviesojās pie Kristīgo studentu brālības Kijevā. Ukrainu brāji un māsas īpaši uzsvēra klātbūtnes nozīmīgumu. Kijevas studenti minēja, ka vairākas amerikāņu grupas, kas bija plānojušas viņus apciemot, atcēla savus plānus, jo Kijeva tajās dienās tika bombardēta. Tāpat savu apciemotumu šī paša iemesla dēļ bija pārcēlušī arī daži viņu pašu tautieši no citiem reģioniem. Tādēļ draugu grupas no Latvijas apciemojums šķita jo īpašāks – kāds ir mērojs 2800 km garu ceļu, lai pavadītu laiku kopā ar viņiem! Kristīgo studentu brālības vadītāja vēlāk savā sociālo tīklu kontā rakstīja: "Šis apciemojums mums bija ļoti nozīmīgs un svarīgs. Tagad es nedaudz labāk saprotu, kā jutās ticīgie pirmajās draudzēs, kuras grūtību un ciešanu laikā apciemoja Pāvils."

Komandai no Latvijas bija iespēja paciemoties tādās kara skartās vietās kā Irpiņa, Buča, Borodjanka u.c. Esot Kijevā, bija grūti savienot divas realitātes – cilvēki pa dienu sēž kafējnīcās, iet uz darbu, vecāki ved bērnus uz rotaļu laukumu, bet naktī daudzi dodas uz bumbu patversmēm, lai neciestu Krievijas uzlidojumus, kas ik nakti notiek pilsētā. Kāds no vietējiem iedzīvotājiem pat izteicās, ka viņi jau sāk pierast pie kara. Pārsteidzoši arī redzēt, cik dzīvespriecīgi ir cilvēki, kaut arī vēlāk privātās sarunās viņi atzina, ka, esot vienatnē un saprotot reālo situāciju, pārņem dusmas, izmisums, sāpes.

Iedrošinājums mums visiem ir neaizmirst un nekļūt vienaldzīgiem – mūsu kaimiņiem ukraiņiem joprojām nepieciešams mūsu atbalsts. Visāda veida. Igors Rautmanis, uzrunājot draudzi Korosteņā, sacīja: "Mēs neesam liela valsts un varētu šķīst – ko tad es ar savu mazumiņu varu palīdzēt? Bet arī Bībelē ir stāsts par to, kā Jēzus ar divām zivīm un piecām maizēm pabaro tūkstošus. Tāpēc nenovērtēsim mūsu "mazumiņu" par zemu, jo kādam tas var nozīmēt ļoti daudz, un tas var kļūt arī par svētību daudziem."

Tomass Šulcs

BPI studentu izaugsmes vadītājs

BPI DRAFTS "VĪRI"

BPI DRAFTS nometņu sezona šogad iesākās ar nometni vīriem, kas notika 16.-18. jūnijā Užavā, nometņu vietā "Ganības". Tās bija trīs satura, pārbaudījumu un brālības pilnas dienas, caur kurām tika stiprināts un pilnveidots katra dalībnieka iekšējais cilvēks. Tika piedzīvoti gan lūzuma punkti, gan uzvaras – viss, kas palīdz veidoties par atbildīgāku un mīlošāku vīrieti.

BPI DRAFTS "IESAUKUMS"

Šogad pirmā 1. līmeņa BPI DRAFTS nometne "IESAUKUMS" notika 26.-30. jūnijā. Arī šogad 14-19 gadus veciem puisiem, kuriem šī bija pirmā DRAFTS nometņu pieredze, bija iespēja domāt par dzīves pamatvērtībām, pilnveidot raksturu, piedzīvot un novērtēt komandas darbu un saprast, ka dzīvē ir vajadzīgi mērķi. Nometnes laikā tika apskatītas šādas tēmas: kas ir vīrišķība un kā Dievs to veido; kā nostiprināt savu raksturu; kā būt par vīru, kas spēj ietekmēt citus? Lai dzirdētā vēsts nebūtu tikai teorija, dalībnieki veica dažādus uzdevumus, kas palīdzēja dzirdēto labāk saprast un izdzīvot praksē.

Otrā BPI DRAFTS 1. līmeņa nometne "IESAUKUMS" notika 17.-21. jūlijā. Nometne notika krievu un angļu valodā, tajā piedalījās dalībnieki no Latvijas, Serbijas, Norvēģijas, Ukrainas, Baltkrievijas, Itālijas, lai, iepazīnušies ar DRAFTS, varētu to ieviest arī savās valstīs.

BPI DRAFTS "MISIJA"

BPI DRAFTS 2. līmeņa nometne "MISIJA" paredzēta tiem puisiem, kuri iepriekšējos gados piedalījušies nometnē "IESAUKUMS". Šajā nometnē puisiem ir iespēja izdzīvot iepriekš dzirdētās atziņas reālās dzīves situācijās un spert nākamo soli preti autentiskai vīrišķībai. Nometne notiks 15.-19. augustā Užavā un Priekulē, vairāk par nometni var uzzināt www.bpidrafts.lv.

SVĒTĪBAS CEĻOJOT

Man ceļš kopā ar Kristu ir jau kopš 1995. gada, kad sāku nākt uz Priekules baptistu draudzi, 1996. gadā tiku kristīta un pievienojos draudzei. Tad arī sākās mani tālākie ceļojumi – kopā ar draudzes jauniešiem, riteņbraucieni vienai pašai, esmu arī kāpusi kalnos, bijusi Monblānā. Kāpēc ceļot? Man atbilde uz to ir šāda. Dievs šo pasauli ir radījis mums, cilvēkiem. Ja neceļojam, tad tas ir tāpat kā lasīt vienu un to pašu grāmatas lappusi no rīta līdz vakaram, un tā līdz pat mūža galam. Katrs ceļojums ir kā jaunas lappuses pāršķiršana. Katrs ceļojums ir arī liels izaicinājums iziet nezināmajā. Bet, pat tad, kad esmu devusies ceļojumā viena pati, es zinu, ka nebraucu viena, es esmu kopā ar Kungu. Ar bailēm es nenodarbojos, ja ir kaut kas, kas uztrauc, tad zinu, ka vajadzīga saruna ar Dievu un uzticēšanās Viņam. Man patīk izaicinājumi. Savos ceļojumos pieturos pie disciplīnas un askētisma – ņemu līdzī tikai pašu nepieciešamāko. Katru rītu man jālūdz līdzīgi Jāzepam un Marijai – lai vakarā būtu, kur galvu nolikt.

Pēdējos gados esmu devusies ar riteni pa Santjago ceļu. Iepriekš jau biju veikusi Portugāles ceļu no Lisabonas uz Santjago. Bet tad man radās ideja, ka varētu šo ceļu veikt no savām mājām, savas mīļās Priekules. Tā kā šim ceļojumam kā strādājošs cilvēks varēju atvēlēt tikai savas atvaļinājuma dienas, ceļu nācās sadalīt vairākos posmos. Sāku 2021. gadā no savām mājām, šķērsoju Lietuvu un beidzu pie Polijas robežas Lazdijā. 2022. gadā veicu divus posmus – pēc Jāņiem braucu cauri visai Polijai līdz pat Vācijai, Lībekai, kur no Travemundes ostas braucu mājās ar kuģīti uz Liepāju, bet septembrī ar kuģi devos šo pašu ceļu atpakaļ un nobraucu no Travemundes līdz Parīzei. Šogad biju apņēmusies pabeigt ceļu līdz galam. Saliku kopā visas iekrātās un šī gada atvaļinājuma dienas, kā arī tās, ko biju ieguvusi kā papildus brīvdienas, esot asins donors, un varēju doties pusotru mēnesi garā ceļojumā, kurā kopā nobraucu apmēram 2500 km. Viss ceļojums kopā šo trīs gadu laikā bija 5945 km.

Visa šī ceļojuma laikā piedzīvoju, ka Dievs par visu rūpējas. Bija kāds vakars, kad nebija, kur gulēt, kempings aizslēgts. Tad pienāca kāds vīrietis un teica, ka es varot palikt, bet nebūšot ne dušas, ne ūdens, ne elektrības. Piekritu, jo nebija vairs spēka tālāk doties. Pēc kāda laika šis pats vīrietis atgriezās un teica, ka viņš aprunājies ar sievu un viņi aicinot mani pie sevis uz vakariņām, viņi mani uzņēma savās mājās un es saņēmu visu, kas man bija vajadzīgs. Kādu citu dienu man aprūcās ūdens. Līdz

tuvākajam kempingam apmēram 10 km, neviena veikala pa ceļam nebija. Un tad pēkšņi ceļa malā ieraudzīju ūdens pudeli. Tā bija neatvērta, gluži kā no veikala. Tad es sapratu, cik milzīgi lielas ir Dieva rūpes par mani.

Ceļojot ne tikai piedzīvoju Dieva svētības, bet vēlos šo laiku lietot, lai svētītu arī citus. Pagājušajā gadā braucienā laikā aizlūdzu par Ukrainu. Tā kā esmu zemessardzē, visas kara lietas "laižu caur sevi". Lūdzu arī par Krievijas valdību un Krievijas armiju, lai viņi iet mājās, lai saprot, ka viņiem tur nav, ko darīt. Pateicos arī par to, ka Krievijas karavīri kopā ar komandieriem atstāj kaujas laukus. Ceļojuma laikā satikos arī ar Ukrainas bēgļiem. Sapratu, ka mans ceļojums – tā nav izprieca, tā ir misija. Es cīnos ar saviem izaicinājumiem, vienlaicīgi aizlūgšanās esot kopā ar Ukrainas tautu viņu cīņās.

Mēs draudzē esam parādūši aizlūgt cits par cita vajadzībām. Mūsu draudzē, tāpat kā droši vien daudzās citās draudzēs cits par citu vajadzībām, ir arī liela sāpe par tiem draudzes locekļiem, kas attālinājušies no draudzes. Pirms devos šī gada braucienā, palūdzu mācītājam draudzes sarakstu. Sadalīju katrai dienai pa trīs cilvēkiem, un visa ceļojuma laikā aizlūdzu par viņiem. Katru reizi, kad braucu garām kādai baznīcai, iegāju tur, lai aizlūgtu par tiem, kas bija tās dienas sarakstā. Ja baznīca bija slēgta, apgāju tai apkārt, apsēdos uz trepēm un lūdzu tur. Vēl nezinu, kā Dievs šīs lūgšanas atbildējis. Varbūt kādi ir bijuši svētīti caur šo lūgšanu, varbūt kādi no tiem, kas ilgu laiku nav bijuši draudzē, atgriezīsies, varbūt tā bijusi sēkla, kas nesīs augļus vēlāk. Pēc lūgšanas šķīta, ka ripo vieglāk. Man šķiet, svarīgi ne tikai finansiāli sakārtot to, ko dodam Dievam, bet ievērot to arī lūgšanās, ka nelūdzam tikai par sevi – sauli, savu kreklu, savu māju, bet vienmēr lūdzam arī par kādiem citiem.

Mans Santjago ceļš kopumā ir ildzis apmēram simts dienas. Esmu mācījusies, ka nedrīkst ļaut bailēm ienākt mūsos - domājot, kas gan viss varētu notikt, mēs neuzturam savu iekšējo higiēnu. Tādēļ mans vēlējums ikvienam ir tas, ko Pāvils rakstījis Timotejam: "Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu" (2. Timotejam 1:7).

Dace Rele

Priekules draudze

SVĒTĪBAS MANĀ DZĪVĒ

Mēs mēdzam skaitīt svētības – labās lietas un notikumus, kas nāk no Dieva. Ja esi grūtā dzīves periodā, varbūt ir vērts apdomāt iekārtot pateicību dienasgrāmatu. Tas palīdz ieraudzīt labo dienās, kas krāsojas tikai melnās krāsās. Tas palīdz izdzīvot un nepadoties.

Reizēm svētības nemaz neizskatās kā svētības, jo tās sakņojas grūtajās lietās, kas ar mums notiek. Manējās spilgtākās pēdējo gadu laikā ir šīs: spontānais aborts, depresija, nepieciešamība pamest studijas augstskolā. Tas ir radījis daudz ciešanu, daudzas no tām tika pārdzīvotas vienatnē. Bet es iemācījos, ka saņemt dūšu un uz jautājumu “Kā iet?” padalīties ar īsto sāpi, nevis *pareizo atbildi*, izrādās par svētību, jo tik daudzas iet vai ir gājušas cauri kam līdzīgam. Tā varu gūt dziedināšanu savās sāpēs, kā arī būt par svētību kādam citam. Bet Dievs, izmantojot šos smagos pieturpunktus manā dzīvē, ir radījis daudz tādu brīnumainu notikumu, kuru bez šādiem pavērsieniem nemaz nebūtu.

Esmu arī mācījusies būt turēt aizvainojumu uz cilvēkiem un notikumiem, kas nenotiek pēc, manuprāt, vislabākā plāna. Reiz pēc šādas vilšanās izlasīju vārdus: “varbūt tieši *tas* ir pats labākais – Dievs mani ir *pasargājis* no maniem plāniem.” It kā jau nekas *tāds* nebūtu noticis, būtu piedzīvots skaists notikums. Tomēr nākotnē ieskatīties man nav dots. Visdrīzāk, ka nekas *tāds* arī nenotiktu, tomēr esmu ievērojusi, ka mans lielākais ienaidnieks ir manas domas. Pietiek ar vienu mazu, pozitīvu notikumu, lai domu lavīna sāktu pamazām velties un izveidotos par ko nevēlamu manā prātā, draudot mani aprakt. Tāpēc es mierinu savu sirdi un pasakos Dievam par Viņa gudro pārraudzību pār notikumiem manā ikdienā.

Jā, visas emocijas ir no Dieva dotas. Tas parāda, ka mēs taču esam dzīvi cilvēki, ja mūsos bez pozitīvajām dzīvo arī dusmas, skumjas, vilšanās un citas! Jautājums – ko mēs ar tām darām. Ir tikai normāli izdusmoties Dieva klātbūtnē – Viņš uzklausu mūsu sāpes un ievainojumus, Viņš saprot. Viņa klātbūtnē visu, visu izrunājot, sāpes tiek dziedinātas, skumjas tiek mierinātas. Jautājums: “Kāpēc, Dievs, Tu to pieļāvi?” ir pat ļoti veselīgs – ja vien tas nenoenkurojas kā pastāvīgs pārmetums Dievam. Ja mēs to pārvēršam par vēlēšanos patiesi izzināt iemeslus, tad agrāk vai vēlāk atbildi uz šo jautājumu arī saņemsim un puzles gabaliņi pa vietām saliksies. Tieši tā, kā rakstīts Vēstulē romiešiem 8:28: “Tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, tāpēc ka tie pēc Viņa mūžīgā nodoma ir aicināti.”

Kādā grūtā dzīves posmā saņēmu ieteikumu uz to notikumu, kas izceļas nedēļas griezumā, paraudzīties citām acīm – apstāties, klusumā pajautāt Dievam: “Ko Tu man ar to gribi pateikt? Kas man no šī jāiemācās?” Sagaidīt atbildi no Dieva. Un ņemt to vērā. Pielietot. Tas maina skatījumu uz ikdienas notikumiem. Atbilde mēdz būt daudz tuvāk un daudz skaidrāka. Tā reizēm pārsteidz. Bet tā vienmēr nāk par svētību.

Baiba Vigule

Liepājas Cīānas draudze

DIEVA AUDZINĀTI

Dievs audzina mūs gan individuāli, gan kā draudzi stingri stāvēt tajā, ko Viņš ir teicis Savā Vārdā. Ja ļaujam, lai Dievs mūs audzina caur Savu Vārdu, tad tas ir resurss mūsu spēkam, padomam, iedvesmai, gudrībai un Dieva vadībai ikdienā. Šodien ir tik daudz izaicinājumu, ir spiediens iet uz kompromisiem, tādēļ jo īpaši Dievs aicina būt stipriem un pastāvēt Viņa Vārdā. Bībelē lasām arī, ka svētīgs cilvēks, kas atrod spēku Dievā. Tiem, kas nodevuši savas dzīves Dievam un ļāvuši, lai Dievs viņus veido un audzina, ikvienā situācijā būs padoms no Dieva, kā pastāvēt stiprā pašāvivā uz Viņu.

Dievs mani īpaši ir audzinājis pēdējo gadu laikā, kad mācījos Baltijas Pastorālajā institūtā. Laiks kopā ar citiem kursabiedriem un pasniedzējiem ļāva man stiprināt ticību, attīstīt un pilnveidot Dieva piešķirtās dāvanas, veidot savu raksturu līdzīgāku Kristum, kā arī iegūto pielietot praksē, kalpojot draudzē un līdzcīvēkiem. Pašlaik kopā ar sievu Kristīni vadām divu mēnešu misijas braucienu ģimenēm pa Īriju un Skotiju. Tas ir aizraujošs piedzīvojums – kalpot un nest Labo vēsti šajās zemēs. Piedzīvoju, ka tas, ko Dievs ir ielicis manī, palīdz iziet cauri grūtībām, ar kurām saskaramies. Septembrī skolēni un studenti uzsāks mācības. Kādi ir pieņēmuši izaicinājumu sākt mācības BPI, kas ir īpašs aicinājums atsaukties Dieva darbam. Lai šis ir laiks, kurā pakļaujamies Dieva audzināšanai! Tas nesīs augļus mūsu dzīvēs, kalpojot un svētījot citus caur to, ko Dievs ir darījis mūsu dzīvēs.

Juris Beķeris-Brīvkalns

BPI 2023. gada absolvents

Svētīgs tas
cilvēks, ko Tu,
Kungs, audzini un
ar Savu bauslību
pamāci.
Psalmi 94:12

Transformācijas ceļš – vai mēs maināmieš?

Ko esat iemācījušies pēdējā mēneša vai pusgada laikā? Kā tas noticis? Ar iemācīšanos es nedomāju tikai jaunus informācijas uzzināšanu, bet gan – vai tās rezultātā mainījies rīcība?

Kristus ir aicinājis mūs sekot Viņam. Tā nav tikai jaunu zināšanu iegūšana, bet gan transformācijas process visa mūža garumā. Mācekļības būtība ir zināšanu pielietošana. Mēs mācāmies caur darbību, rīcību, kura tiek izvērtēta. Jēzus ir teicis: “Jo, kas Dieva prātu dara, tas ir Mans brālis un māsa, un māte” (Marka ev.3:35). Kristus veidoja mācekļus caur darbībām un dažādām sadzīves situācijām, pamanot, kā katrs māceklis reaģē uz apstākļiem, vai pamana melus, vai teoriju pielieto praksē. Piemēram, vētras laikā Kristus palīdz mācekļiem ieraudzīt, uz ko viņi liek savu cerību, kāda ir viņu izpratne par Kristu, kā viņi piedzīvo, ka Viņa, Kristus, klātbūtnē vienmēr ir cerība (Marka ev. 4:35-41). Mācekļi piedzīvo 5000 liela ļaužu pūļa pabarošanu ar 5 maizes klaipiem un 2 zivīm (Marka ev.6:34- 44). Kristus aicina vispirms noskaidrot šī brīža realitāti – milzīgais ļaužu pūlis, kas jāpabaro, un pavisam niecīgais ēdiena daudzums. Pēc tam, kad visi tiek pabaroti, mācekļi piedzīvo, kā šīs pasaules realitāte izaicina Dieva realitāti. Jēzus nekad neignorēja šīs zemes realitāti, bet risinājumu Viņš nebalstīja uz to, ko mēs varam paveikt ar saviem spēkiem. Mūsu uzdevums ir palīdzēt cits citam ne tikai skatīties uz šīs zemes realitāti, apstākļiem, bet pamanīt un izdzīvot tajā Dieva klātbūtni. Caur to daudz spēcīgāk mēs piedzīvosim Dievu praktiski, ne tikai teorētiski.

Zināt vēl nenozīmē saprast un to, ka tas, kas zināms, tiks pielietots. Viens no efektīvākajiem veidiem, kā mēs varam palīdzēt cits citam no zināšanām pāriet uz praksi, ir pielietot CITS CITAM pavēles. Bībele skaidri pamudina mūs uz šāda veida

attiecībām (Apustuļu d. 5:13; Romiešiem 12:10, 12:16, 15:7; Galatiešiem 5:13, 6:2; Efeziešiem 4:2, 4:32, 5:21; Kolosiešiem 3:16; 1. Tesaloniķiešiem 5:11; Ebrejiem 10:24; Jēkaba 5:16; 1. Pētera 4:10, 5:5). Sākums šādām attiecībām var būt tas, ka mēs esam atbildīgi kāda priekšā par savu ikdienas dzīvi, par to, ko mēs darām vai nedarām, par mūsu motīviem, priekiem un bēdām. Būt atbildīgiem citam cita priekšā nozīmē regulāri paskatīties spogulī un pajautāt, vai tas, ko es redzu un jūtu, ir viens un tas pats? Mūsu spēja definēt šī brīža realitāti ir ierobežota ar to, ka mēs esam miesā un mums katram ir aklie punkti. Tas, ka mēs zinām pareizās atbildes, vēl nenozīmē, ka mēs spējam tās pielietot visās dzīves situācijās. Ikdienā ieskatāmies spogulī, tā funkcija nav pamācīt, bet gan pārbaudīt, vai tas, ko redzam, ir tas pats, ko citi redz un jūt. Šādas “cits citam” attiecības praktizēja arī apustulis Pēteris, caur to praktizējot pazemību, atvērtību mācīties no citiem, nevis salīdzināt, nosodīt un justies pārakam. Pētera dzīve ir labs piemērs transformācijai, kas notikusi visas dzīves garumā, kam kopsavilkumu varam lasīt 1. Pētera 5:1-11.

Tuvojas Tēva diena. Šis ir labs laiks, kad mēs varam pārdomāt par CITS CITAM praktizēšanu arī ģimenē. Bērni un sieva ir sava veida spogulis katram vīrietim. Ko mēs tajā saskatām, cik lielā mērā mēs apstājamies un pārdomājam to, ko redzam? Vai mūsu ģimene pamana pārmaiņas mūsu dzīvē? Vai notiek transformācija, kā tā notika Pētera dzīvē? Mums katru dienu ir jāizdara izvēles, jāpieņem lēmumi. Kas ir atskaites punkts šo lēmumu pieņemšanai? Jeremija sacīja: “Sirds ir jaunprātīgi lokana pret visu, tā ir viltīga. Kas to var izdibināt?” (17:9). Mēs esam vajadzīgi viens otram kā spogulis, lai palīdzētu pamanīt mūsu patiesos nodomus, motivāciju vienai vai otrai izvelei.

Mācekļības mērķis ir transformācija. Transformācija jeb pārmaiņas mūsu dzīvē norāda uz Dieva realitātes klātbūtni. Tā palīdz mums uz notiekošo ap mums paskatīties ar Viņa skatījumu. Mēs bieži nevaram izmainīt apstākļus, tikai savu attieksmi. Mūsu sarunas ar Kristu un vienam ar otru arī maina mūsu skatupunktu uz notiekošo, nevis pašus apstākļus.

Igors Rautmanis
SAC centrs

NAUDAS LIETUS PĀR DRAUDZI

Atnāk pie mācītāja ļoti turīgs vīrs. “Ja es ziedotu draudzei miljonu, vai es nonāksu debesis?”

“Garantēt nevaru, bet šis noteikti ir biznesa risks, kuru vērts uzņemties!”

Dāvidam parasti bija daudz resursu. Viņš spēja tuksnesī uzturēt un ik dienas paēdināt 600 kaujinieku. Pēc saviem klejotiem gadiem viņš sāka dzīvot Hebronā, vēlāk pārcēlās uz Jeruzalemi. Un visur viņam bija īpašumi un nauda. Viņš pat bija sakrājis visu nepieciešamo ļoti dārga tempļa būvniecībai. Vienīgi Dievs teica, ka Viņam nemaz nevajag templi, ko būtu būvējušas Dāvida kareivīgās rokas. Tām bija citi uzdevumi – no lāču saplēšanas līdz ienaidnieku apkarošanai.

Savā dzīvē esmu piedzīvojis pastāvīgu finansiālu pārpilnību. 33 gadu garumā vadot labdarības organizāciju, kura pastāv no ziedojumiem, mums nekad nav pietrūcis līdzekļu. Rēķinu maksāšana sagādā prieku, jo ir, no kā maksāt!

Lai tā notiktu, Dievam vajadzēja man pieļaut nopietnu finansiālu krīzi. Esmu cilvēks, kurš labprātāk aizdod nekā aizņemas. Bet tad Dievs pieļāva, ka cita cilvēka rīcība padarīja mani par liela parāda īpašnieku, mūsdienu izteiksmē apmēram 75 tūkstoši eiro. Lai no tā izkļūtu, es Dievam apsolīju dot pusi no saviem ienākumiem.

Tā Viņš mani, skopu cilvēku, padarīja devīgu. Un svētības ir lijušas pār mums ne vien šajā labdarības organizācijā, bet arī pār ģimeni. Dievs atsūtīja draugus, kuri par katru cenu gribēja mums uzdāvināt dzīvokli, un to arī izdarīja. Citiem Viņš uzdeva dāvināt mums automašīnu. Kad tā nolietojās, tad atkal un atkal. Tas viss nāca tik viegli, ar tādu debesu piesitienu.

Kad mani ievēlēja par Golgātas draudzes priekšnieku, nodomāju – vai finansiālās svētības sekos arī šeit? Mūsu draudzei jāuztur ļoti liela, neekonomiska ēka. Pēc loģikas vajadzētu vairākus simtus cilvēku, lai to uzturētu, bet te var rēķināties ar 50-60 cilvēkiem. Līdz tam tai bija pastāvīgi jācīnās ar līdzekļu trūkumu.

Mums kārtējo reizi bija jāpieņem lēmums, vai draudze atbalsta arī LBDS kopdarbu, un ja jā, tad, cik daudz dodam. Par naudas jautājumiem mums atbild valde trīs cilvēku sastāvā. Kāds ierosināja dot desmit procentu no visiem draudzei ziedotajiem līdzekļiem. Mani pārsteidza apbrīnojamā vienprātība, ar kādu šo ierosinājumu apstiprinājām. Ar interesi vēroju, kas notiks ar draudzes finansēm. Tās uzrādīja pieaugumu! Neskatoties uz resursu sadārdzināšanos un izdevumu palielināšanos, mums sāka veidoties drošības spilvens. Es te skaidri saskatu Dieva roku, Viņa līdzdalību draudzes līdzekļos.

Nākas secināt, ka Dieva savulaik mestais izaicinājums viņa tautai ir spēkā arī mūsdienās: “Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvērsu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!”

Šo rakstu Viljams iesūtīja jūnija sākumā ar piebildi: “Uzrakstīju rakstiņu par draudzi un naudu. Varbūt noder Vēstnesim. Ceru, ka varat pieļaut arī mazu jociņu.”

Viljams Šulcs

19.03.1956.-08.07.2023.

Šī gada 8. jūlijā Mūžībā devās Viljams Šulcs, lai, kā viņš pats teicis, sāktu jaunu dzīvi pie sava Kunga.

“Neapstāsimies pie viduvējības! Mēs esam radīti pēc Dieva līdzības. Mēs esam radīti kaut kam lielam; radīti, lai atstātu iespaidu uz pasauli. /../ Noreibsim no aizrautības un ekselences! Mēs netikām radīti, lai tikai maksātu rēķinus un veģetētu uz dīvāna. Mēs esam radīti, lai mainītu pasauli! Lielisku izvēli mums piedāvā apustulis Pāvils, kad viņš teica: “Bet mana dzīvība man nekādā ziņā nav tik dārga, lai es atstātu nepabeigtu savu ceļu un uzdevumu, ko esmu dabūjis no Kunga Jēzus, apliecināt Dieva žēlastības evaņģēliju.” (Apustuļu d. 20:24) Mēs varētu katru dienu sākt ar lūgšanu: Kungs, ko tu gribi, lai es šodien daru? – un tad sekot Viņa klusajiem norādījumiem.”

Tā Viljams teicis, pirms pāris gadiem uzrunājot savu Rīgas Golgātas draudzi, kuras padomes priekšsēdētājs bija, un to viņš visas savas dzīves garumā arī pats izdzīvojis. Pārpildīti jauniešu dievkalpojumi Rīgas Mateja draudzē, žurnāla “Pakāpieni” numuri, kas ātri kļuva par bibliogrāfisku retumu, simtiem ģimeņu, kas saņēmušas palīdzību caur misiju “Pakāpieni”, sievietes, kas guvušas patvērumu, sagaidot bērniņa ienākšanu pasaulē, bērni, kas piedzimuši, jo nebija kļuvuši par abortu upuriem. Simtiem aizrautīgi tulkotu runu un svētrunu, un paša teiktas svētrunas un intervijas, kas turpina uzrunāt. Dažkārt neērti jautājumi, kas likuši domāt, un iedrošinājuma vārdi, kas joprojām dzīvi mainoši. Tik dažādi Dieva žēlastības evaņģēlijs tika apliecināts Viljama dzīvē!

Atvadišanās no Viljama Šulca notika 15. jūlijā Rīgas Golgātas baznīcā un Ozoliņu kapos Tukuma tuvumā. Lielais pavadītāju skaits apliecināja, cik liela, mīlestības un žēlsirdības pilna bijusi Viljama sirds.

Pateicamies par Viljama Šulca kalpošanu LBDS Padomē un dažādās draudzēs. Mūsu līdzjūtība sievietei Danai, bērniem Evai, Kimai, Alanam un BPI studentu izaugsmes vadītājam Tomasam Šulcam!

Foto – Viljams Šulcs, uzsākot mācības Baltijas Pastorālajā institūtā, apliecinību par kura absolvēšanu saņēma šī gada maijā.

Tēva sirds

>>> Sākums 5. lpp

Bet tagad tas man ir noslēpums – kā viņas vīrs risinās situāciju, kad viņa būs sāpināta? Tajā pat laikā to darīju ar cerību, ka ir visas iespējas, lai Dievs no viņu ģimenes izveidotu kaut ko ļoti labu.

Par tēviem mēdz runāt arī garīgā nozīmē. Kāda loma jūsu dzīvē bijusi garīgajiem tēviem? Jau vairāki BPI absolventi atsaukušies uz jums kā garīgo tēvu. Ko tas vairāk nozīmē – pagodinājumu vai rūpes?

Šajā ziņā redzu sevi vairāk kā maratonistu, kas ilgākā laikā var būt līdzās. Ir kāda Rakstu vieta, kas īpaši man sirdī. Pāvila 2. vēstule Timotejam, 2. nodaļas pirmie divi panti, kur viņš saka, lai mēs mācāmies žēlastību “un, ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus.” Tā ir mana iekšējā būtība, mans kodols. Kad sāku darbu Priekulē, tieši to arī Dievam lūdzu, man pat šī lūgšana ir pierakstīta, - Dievs, sūti man cilvēku, kuram es varu nodot to, ko esmu saņēmis no sava garīgā tēva. Ticiet vai nē, tāpat kā šī lūgšana notika manā kabinetā, tāpat arī manā kabinetā pēc kāda laika ienāca Valters Siksnis, viņam toreiz bija apmēram 14 gadi, un viņš lūdza, vai varu mācīt viņam visu, ko zinu. Tas bija ļoti īpaši, ka Dievs tik ātri atbildēja šo lūgšanu, un tā mēs līdz pat šai dienai esam kopā. Esmu krusttēvs viņa dēliņam, regulāri satiekamies, cenšos viņu atbalstīt. Ir arī citi puīši, kuriem esmu kādu laiku gājis līdzās, kas saka, ka esmu viņu garīgais tēvs.

Manam mācītājam bija laiks man, lai gan viņš arī bija aizņemts, tomēr viņš teica – labi, aizbrauksim, aprunāsimies, darīsim kopā, - un es cenšos darīt tāpat. Jaunos puīšus parasti “savācu”, kad viņi ir kļūdījušies. Tad viņi visvairāk novērtē to, ka viņiem tiek dota otrā un trešā iespēja. Kad viss ir labi, tad jau netrūkst to, kas saka – malacis, cik labi tev sanāk! Man katru mēnesi ir atlikta nauda, kuru lietoju “zelta pusdienām”, kad kopā ar kādu no jauniešiem pusdienojam, tas ir vērtīgs laiks – viņš ir sagrauts, viņš ir bez maksas paēdināts, viņam ir iedota laba vēsts – tu esi milēts, es tev apliecinu to ar ēdienu un ar Dieva Vārdu. Tad tur kaut kas notiek! Es to neuzskatu par savu. Ko esmu saņēmis, to dodu tālāk. Un īpaši meklēju tos uzticamos, kas to atdarīs arī citiem.

Ko jūs kā tētis vēlētos ielikt savos bērnos?

Esmu gribējis netēlot, ka baznīcā esmu cits un mājās cits. Nedaudz pat par to lepojos, jo domāju, ka man tas ir daļēji sanācis. No savas puses esmu devis to labāko un esmu vēlējis to labāko. Mana bērniņas pieredze un attiecības ar tēvu nav attaisnojums tam, lai es neieguldītu savos bērnos. Varētu uztaisīt garu sarakstu ar to, ko neesmu izdarījis, bet es varu tam likt pretī vēl garāku sarakstu ar to, ko esmu izdarījis. Bērni ir varējuši redzēt visas manas šķautnes, gan manas dusmas, gan manu mīlestību, gan manu patiesumu, to, kā milu savu sievu, vedu viņu uz randiņiem, kā stāstu viņiem par naudu, un atsakos no kaut kā, ziedojot citiem, kā riskēju. Man nav veiksmes formulas. Es kā tētis varu pateikt, ka esmu izgāzies bērnu audzināšanā, bet es varu arī teikt, ka esmu lepus par to, ko esmu ieguldījis savos bērnos. Es nevēlos pakļauties velna viltībām, kurš saka – par maz, par maz! Es esmu atsaucies Dieva aicinājumam un devis vairāk, vairāk to labo! **BV**

SENT 2023

No 5.-9. jūlijam Norvēģijā, Stavangerā notika Eiropas Baptistu federācijas misijas samits “SENT 2023”, tajā Latviju pārstāvēja bīskaps Kaspars Šterns, Mateja draudzes mācītājs Matīss Babrovskis un jauniešu vadītājs Jānis Miļevskis, un Talsu jaundibināmās draudzes “Vieta” dibinātājs Mārtiņš O. Ozoliņš. “SENT 2023” galvenā tēma bija inovatīva pieeja vispasaules misijā un draudžu dibināšanā.

Samita laikā vienas no visbiežāk pieminētajām tēmām bija karš Ukrainā un bēgļu krīze Eiropā, kas ir milzīgs kalpošanas lauks. Bija iedrošinoši dzirdēt, kā draudzes kalpo bēgļu noietnēs. Dzirdētie stāsti palīdzēja ieraudzīt, ka tas, kas mums ir pašsaprotamas, patiesībā ir milzīga svētība. Ukrainā, neskatoties uz kara situāciju, notiek aktīvs darbs draudžu dibināšanā, šogad vien uzsākts darbs pie 12 jaunu draudžu dibināšanas. Ļoti interesantu pieeju kalpošanā parādīja mācītājs Maurio no Vācijas, kurš dievkalpojuma laikā uz skatuves gatavoja Krievijas un Ukrainas ēdienus ar nosaukumu “Miera maltīte”, kas bija kā lūgšana, lai šīs tautas var atkal reiz sēdēt pie viena galda un baudīt mieru. Samita laikā tika arī tuvāk iepazīti cilvēki, kas darbojas draudžu dibināšanā Igaunijā un Polijā.

Matīss Babrovskis secina, ka Misijas konference “SENT 2023” bija skaists un vērtīgs laiks. Ne tikai tādēļ, ka izdevās apskatīt Norvēģijas pilsētu Stavangeru un vienu no skaistākajām vietām Norvēģijā, slaveno Kanceles klinti, bet arī attiecību dēļ. “Esmu bagātīgi svēti, piedzīvojot brīnišķīgu laiku kopā ar brāļiem no Latvijas un no visas plašās pasaules. Domājot par Dieva misiju, bija iedvesmojoši redzēt tās dažādās kultūras un veidus, kā Jēzus vārds tiek pagodināts. Tajā pašā laikā bija interesanti no jauna aptvert, ka vēsts par Pestītāju ir nemainīga Latvijā, Igaunijā, Norvēģijā, Nigērijā, Indijā un Argentīnā. Formas mazliet var variēt, bet Jēzus ir nemainīgs. Viena no spilgtākajām domām, kas mani turpina pavadīt pēc konferences, ir tā, ka mēs katrs esam savas kāpņu telpas kapelāns. Proti, ka mums ir jādara zināmu mums tuvākajiem cilvēkiem, ka viņi var pie mums vērsties pēc aizlūguma, iedrošinājuma vai mierinājuma. Mūsu uzdevums ir būt gataviem dot liecību par to cerību, kas mīt mūsos. Laiki mainās, bet cilvēku ilgas pēc jēgas un piepildījuma ir nemainīgas. Un mēs zinām, ka šo tukšumu var aizpildīt vienīgi Dieva mīlestība.”

Angļu valodā vārds ‘sent’ nozīmē – sūtīts. Konferences uzdevums bija no jauna visām baptistu draudzēm Eiropā atgādināt, ka visi Jēzus mācekļi ir Viņa sūtīti. “Kā Tēvs Mani sūtījis, tā Es jūs sūtu.” (Jāņa 20:21) Arī tu un es – mēs katrs esam sūtīti.

Mārtiņš O. Ozoliņš

Aizlūgšanu kalendārs augusts

01
"Svētīgs tas cilvēks, kas savu cerību liek uz To Kungu." (Psalmi 40:5a)

02
Lūgšim par Dānijas baptistu savienību, tās 55 draudzēm un 5200 draudžu locekļiem.

03
Lūgšim par Centrālāfrikas republiku. Iedzīvotāji 4,83 miljoni, vairākums ir kristieši - 76,37%, islama ticīgie ir 13,9%. Vairāki bruņoti grupējumi apdraud kristiešu reģionus. Misijas aģentūrām ir būtiska loma izglītībā, veselības aprūpē un darbā ar riska grupas bērniem, kā arī jaunu draudžu dibināšanā un Rakstu tulkošanā.

04
Lūgšim par Piltenes draudzi, mācītāju Andri Jūrmali un viņa ģimeni. Lūgšim Dieva vadību un svētību, organizējot bērnu un jauniešu nometni 10.-13. augustā. Lai Dievs pakārto iespēju veikt dievnama jumta nomaiņu.

05
Lūgšim katrs par savu draudzi, lai tā aug un kopā kalpo Dievam par godu un līdzilvēkiem par svētību.

06
"Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību..." (Jāņa 1:14)

07
Lūgšim par Daugavpils draudzi, par garīdznieka Andreja Gladkova kalpošanu un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs svētī bērnu un jauniešu nometnes, kuras būs no 31.jūlija līdz 4. augustam; lūgšim par draudzes jauniešiem, arī par tiem, kuri ir prom no draudzes.

08
Lūgšim par Starptautisko baptistu konvenciju, tās 74 draudzēm un 5900 draudžu locekļiem.

09
Lūgšim par Burkinafaso. Iedzīvotāji 17,5 miljoni, 52% musulmaņi, kristieši 20,7%, evaņģēliskie 8,9%. Neskatoties uz draudzes pieaugumu, evaņģēlizāciju un misijas darbu, joprojām ir daudz neaizsniegtu cilvēku grupu. Lielākā no tām ir fulani nomadu cilts.

10
Lūgšim par Ģipkas draudzi un sludinātāju Sandi Kažmiru. Pateicība par uzticīgiem draudzes locekļiem, kas uztur namu, par atvērtām durvīm viesiem un nometnēm vasaras laikā. Lūgšim gudrību, kā būt par svētību ciema iedzīvotājiem.

11
Latvijas brīvības cīņātāju piemiņas diena
Lūgšim par LBDS Sieviešu kalpošanu, vadītāju Karīnu Liepiņu un vadības komandu, lai Dievs atklāj vissvarīgāko gan kalpošanā, gan atpūtā.

11.-13. Sieviešu retrīts
12
Lūgšim par draudzēm savā apdzīvotajā vietā, lai to sadarbība, savstarpēja cieņa un mīlestība ir kā laba liecība par Dievu.

13
Pateiksimies Dievam, ka Viņš deva Savu Dēlu, lai mēs ticībā uz Viņu tiktu glābti (Jāņa 3:16-17).

14
Lūgšim par BPI DRAFTS nometnes dalībniekiem un vadītāju komandu.
14.-19. BPI DRAFTS "Misija"

15
Lūgšim par Albānijas baptistu savienību, tās 8 draudzēm un 225 draudžu locekļiem.

16
Lūgšim par Nigēru. Iedzīvotāji 25,13 miljoni, lielākoties musulmaņi, kristieši 0,3%, evaņģēliskie 0,1%. Lūgšim, lai Nigēra paliek atvērta kristīgajai misijai, lai Dievs noārda katru šķērslī Viņa iepazīšanai.

17
Lūgšim par Jelgavas krievu draudzi, mācītāju Viktoru Abramovu, sludinātāju Stefanu Rošioru un viņu ģimeni. Lūgšim par draudzes jauniešu veļbraucieni, kurš notiks augustā, par draudzes pusaudžu izbraucieni uz Dobeli.

18
Pateiksimies par ilgajiem Aizviķu draudzes kalpošanas gadiem. Samazinoties iedzīvotāju skaitam Aizviķos, sāks draudzes likvidācijas process; lūgšim par tā norisi. Lūgšim par veselību draudzes bijušajam priekšniekam Voldemāram Gertneram un dzīvesbiedrei Mārītei.
Sirsniģi sveicam mācītāju Laimnesi Pauliņu 45 gadu jubilejā!

19
Lūgšim par baptistu draudzēm savā novadā, lai Dievs parāda, kā kopā varam būt par gaismu savā apkārtnē.
Sirsniģi sveicam mācītāju Andri Akmeni 55 gadu jubilejā!

20
"Es esmu dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tam nesalks, un, kas Man tic, tam neslāps nemūžam." (Jāņa 6:35)

21
Konstitucionālā likuma "Par Latvijas Republikas valstisto statusu" pieņemšanas diena
Lūgšim par Vaiņodes draudzi, mācītāju Ainaru Purmali, sludinātājiem Lauri Grīnu, Edgaru Purmali un viņu ģimenēm. Lūgšim par gaidāmajām kristībām, par draudzes sirmgalvjējiem un viņu veselību. Lūgšim par evaņģelizāciju pilsētā.

22
Lūgšim par draudzi "Evaņģēlija Gaisma" Liepājā, mācītāju Sergeju Garkušu un ģimeni. Lūgšim par draudzes bērnu un jauniešu nometnēm.
Sirsniģi sveicam mācītāju Pēteri Tervitu 55 gadu jubilejā!

23
Stalīnisma un nacisma upuru atceres diena
Lūgšim par Butānu. Iedzīvotāji 0,7 miljoni, 84,3% budisti, kristieši 2,1%, evaņģēliskie 1,8%. Monarhs un valdība tur Butānu izolētu, tādēļ tā ir viena no pasaulē vismazāk evaņģelizētajām valstīm. Lūgšim, lai Jēzuss atklātos karalim un karaliskajai ģimenei, lai viņi iepazītu Dieva mīlestību.

24
Lūgšim par baptistu draudzēm Īrijā un par krievu valodā runājošo draudžu tīklu.

25
Lūgšim katrs par savas draudzes garīdznieku; lūgšim, lai garīdznieki pēc darba slodzes gūst garīgu un fizisku atjaunošanos, tiekoties šajā nedēļas nogalē.

25.-27. Garīdznieku brālības retrīts

26
Lūgšim par LBDS draudžu savstarpēju sadarbību, kopā atbalstot un palīdzot cita citai, lai evaņģēliju sadzirdētu un piedzīvotu visas paudzes visā Latvijā.

27
"Teic To Kungu, mana dvēsele, un viss, kas mani, Viņa svēto Vārdu! ...un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis!" (Psalmi 103:1-2)

28
Lūgšim par Oglaines draudzi, sludinātāju Stefanu Rošioru un ģimeni. Lūgšim, lai draudzē būtu svētdienskola un Dievs izredz svētdienskolotāju.

29
Lūgšim par Starptautisko Baptistu teoloģisko semināru Amsterdamā.

30
Lūgšim par Tunisiju. Iedzīvotāji 10,4 miljoni. Dominējošs islāms, tradicionālie kristieši 0,22%, evaņģēliskie 0%. Agrīnajos gadsimtos kristietības citadele. Islāms iespaido visas dzīves sfēras, kristietību ikdienā praktizē vien ārzemnieki un diplomāti. Lūgšim, lai dzīva un pieaugoša vietējo tunisiešu draudze atkal kļūst par realitāti.

31
Lūgšim par topošo baptistu draudzi Brankās, tās vadītāju Valteru Siksnu, viņa ģimeni un komandu. Lai Dievs vada un sargā jauniešus, kuri apmeklē draudzi, un palīdz tiem ieaukt ticībā.

Bībeles lasījums
31.07-06.08
Psalmi 90-92
Jāņa 1-2

Bībeles lasījums
07.08-13.08
Psalmi 93-95
Jāņa 3-4

Bībeles lasījums
14.08-20.08
Psalmi 96-98
Jāņa 5-6

Bībeles lasījums
21.08-27.08
Psalmi 99-101
Jāņa 7-9

Bībeles lasījums
28.08-03.09
Psalmi 102-104
Jāņa 10-12

Aizlūgšanu kalendārs septembris

01

Zinību diena

“Svētīgs tas cilvēks, ko Tu, Kungs, audzini un ar Savu bauslību pamāci.” (Psalmi 94:12)

02

Baptistu kustības sākums Latvijā (1860)

Pateiksimies par baptistu kustības aizsācējiem un draudžu tālāko attīstību. Lūgsim par esošajām draudzēm, lai tās ir kristocentriskas, misionālas un pavairoties spējīgas.

03

Lai mūs stiprina Jēzus apsolījums: “Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība, kas Man tic, dzīvos, kaut arī viņš mirtu” (Jāņa 10:25).

04

Lūgsim par Rīgas Vilandes draudzi, mācītāju Ģirtu Ašņevicu, sludinātājiem Marku Rožkalnu un Raimonu Loginu. Pateicība par kalpošanas nozaru attīstību un kalpotājiem, lūgsim atspirdzēt jaunu degsmi turpināt, lai pievienojas jauni kalpotāji. Pateicība par nometnēm vasarā. Lūgsim par Bēbišu skolīņas atsākšanos.

05

Lūgsim par Zviedrijas apvienoto baznīcu, tās 700 draudzēm un 63 000 draudžu locekļiem.

06

Lūgsim par Omānu. Iedzīvotāji 5,2 miljoni, pārsvarā musulmaņi, kristieši 2,8%, evaņģēliskie 0,8%. Pretēji citām valstīm reģionā, Omānā ikvienam ir atļauts praktizēt viņa ticību, un valdība piedāvā zemi, kur celt kulta vietas. Lūgsim par atvērtību Kristus evaņģēlijam.

07

Lūgsim par Siguldas draudzi, sludinātāju Sandiju Aizupieti un viņa ģimeni. Lūgsim par palīgiem, kuri iesaistās draudzes dzīvē. Lūgsim, lai līdz ziemeļiem varētu salabot baznīcas jumtu. Pateiksimies par cilvēkiem, kas ziedoja draudzes namam jaunas durvis.

08

Lūgsim par svētdienu jauno kalpošanas sezonu draudzēs, lai Dievs iedrošina ikvienu kalpotāju, lai viņu darbs nes paliekošus augļus.

09

Lūgsim par draudzēm Kurzemē. Lai atjaunojas esošās draudzes, dibinās jaunas un evaņģēlijs izplatās visās apdzīvotās vietās.

10

Tēva diena

Lūgsim, lai tēvi ir labs paraugs ģimenē un draudzē, audzinot bērnus mīlestībā un dievbijībā. “Jaunu bausli Es jums rakstu, lai jūs cits citu milat.” (Jāņa 13:34)

11

Lūgsim par draudzi “Bētele” Garkalnē, mācītāju Nikolaju Vdovu, viņa ģimeni.

12

Lūgsim par Spānijas baptistu savienību, tās 101 draudzi un 11 284 draudžu locekļiem.

13

Lūgsim par Kubu. Iedzīvotāji 11 miljoni, ateisti 23,2%, bet kristietības piekritēji 58,9%. Kuba ir marksistiskā ģeopolitiskā ideālu zeme, ko pārvalda vienas partijas diktatūra. Ateistiskais režīms visos iespējamajos veidos bremzē ticības un apziņas brīvību. Lūgsim pēc patiesas atmodas Kubā.

14

Lūgsim par Dzirnietu draudzi un sludinātāju Aleksandru Kazmerčuku. Lūgsim par Staļģenes un Dzirnietu iedzīvotājiem; par Aleksandra Kazmerčuka kalpošanu šajās vietās, lai Dievs viņu stiprina, iepriecina un atjauno.

15

Lūgsim par studentiem, kas uzsākuši jauno mācību gadu, lai viņi pieaug arī savās attiecībās ar Dievu.

16

Lūgsim par draudzēm Zemgalē, lai fokuss ir uz Bībelē atklāto izaugsmes ceļu Kristū Jēzū.

17

Paldies par mieru un drošību Kristū visos dzīves pārbaudījumos (Jāņa 16:33).

18

Lūgsim par Rojas topošo draudzi, tās vadītāju Nauri Graudiņu un viņa ģimeni.

19

Lūgsim par baptistu draudzēm Turcijā.

20

Lūgsim par Etiopiju. Iedzīvotāji 94 miljoni, kristieši 60,68%, evaņģēliskie 19,6%, ir arī daudz musulmaņu. Šīs grupas ir dominējošas katra savā valsts reģionā. Pilsoņu karš ir realitāte. Lūgsim, lai draudze turpina augt, lai kalpotājiem ir iespēja kalpot, neskatoties uz etniskajiem konfliktiem un nabadzību.

21

Lūgsim par Rīgas Pestīšanas Tempļa draudzi un garīdznieka v.i. Efraimu Šmitu, pateiksimies, ka Efraims atsaucies kalpošanai draudzē. Lūgsim par dievkalpojumiem svētdienās: 13:00 -15:00 kristietības pamatmācība; 16:00 -17:00 evaņģēlizācijas dievkalpojums; lūgsim gudrību un papildspēkus, remontējot draudzes nama telpas. Pateiksimies par sadarbības attiecībām ar krievu draudzi Pestīšanas Templi. Lūgsim, lai, saņemot siltu ēdienu, daudzi ieklausītos arī evaņģēlijā un piedzīvotu Jēzu kā Pestītāju.

22

Baltu vienības diena

Lūgsim par BPI studentiem, lai studijas ved viņus dziļākā izpratnē par Dieva aicinājumu un kalpošanu.

23

Lūgsim par draudzēm Latgalē. Lai tās ir dedzīgas Garā un viņu iespāids sabiedrībā ir jūtams un dzīves mainās.

24

“Bijība tā Kunga priekšā ir visas gudrības sākums. Tas visu labi saprot, kas tā dara.” (Psalmi 111:10)

25

Lūgsim par Ķemeru draudzi, mācītāju Ivanu Rošioru un ģimeni, lai Dievs svētī draudzes kalpošanu Ķemeros un apkaimē; par sadarbību ar centru atkarīgajiem Spuņciemā, no kurienes cilvēki tiek vesti uz draudzi.

26

Lūgsim par Uzbekistānas baptistu savienību, tās 60 draudzēm un 2735 draudžu locekļiem.

27

Lūgsim par Jordāniju. Iedzīvotāji 6,47 miljoni, pārsvarā musulmaņi, kristieši 2,24%, evaņģēliskie 0,3%. Reliģijas brīvība ir apdraudēta, jaunie kristieši saņem spiedienu no ģimenes, kolēģiem un sabiedrības. Lūgsim īpaši par evaņģēlisko draudzi Markā, ar kuru no Latvijas esam sadarbojušies kalpošanā.

Sirsniņi sveicam Ogres novada draudzes “Kristus žēlastība” sludinātāju Raimonu Laucenieku 55 gadu jubilejā!

28

Lūgsim par Talsu draudzi, mācītāju Miervaldi Lindmani un viņa ģimeni. Lūgsim par aktīvāku draudzes locekļu iesaistīšanos draudzes darbā, par kora sastāva papildināšanu ar jauniem dziedātājiem, par svētdienas skolas un jauniešu darbu.

29

Lūgsim par tiem draudžu locekļiem, kas pēdējo gadu laikā attālinājušies no draudzes kopības.

30

Lūgsim par draudzēm Vidzemē. Lai draudzes mīlestībā sludina evaņģēliju, dibina un atjauno draudzes; lai senais Brāļu draudžu mantojums atdzimst šodienas realitātē.

Bībeles lasījums

28.08-03.09

Psalmi 102-104

Jāņa 10-12

Bībeles lasījums

04.09-10.09

Psalmi 105-107

Jāņa 13-15

Bībeles lasījums

11.09-17.09

Psalmi 108-110

Jāņa 16-18

Bībeles lasījums

18.09-24.09

Psalmi 111-113

Jāņa 19-21

Bībeles lasījums

25.09-01.10

Psalmi 114-116

Apustuļu d. 1-2

Ogres Trīsvienības baptistu draudze ielūdz!

NOMETŅU CENTRĀ
"DOBELNIEKI"

TĪŅU IZBRAŪCIENS

Level up 2023

15.08.
18.08.

10-14 gadi

DALĪBAS	PAR VIENU BĒRNU	70 Eur
IZMAKSAS	PAR DIVIEM BĒRNIEM NO VIENAS ĢIMENES	120 Eur
	PAR TRIS BĒRNIEM NO VIENAS ĢIMENES	150 Eur

PIETEIKŠANAS
līdz 30.07.23 (vietu skaits ir ierobežots)

ej.uz/tinuizbrauciens2023
vai
draudzē klātienē

JAUTĀJUMU GADĪJUMĀ ZVANĪT/RAKSTĪT:
28361402 (ARNIS)

LBDS Svētdienskolu apvienība izdevusi materiālu bērniem "Es vēlos šovasar augt kā Jēzus", kas aicina bērnus pieaugt gudrībā, spēkā, attiecībās ar Dievu un cilvēkiem. Atlocītā veidā 1 m garš, lietojams arī kā augšanas lineāls. Pieejams veikalā AMNIS un www.labaszinasvisiem.lv.

Ziņas īsumā

Dievkalpojumu tiešraides LTV1:

20. augustā 12:00 no Rīgas Āgenskalna draudzes;
17. septembrī 12:00 no Rīgas Mateja draudzes.

Kristību svētki svinēti Skrundā, Pļaviņās, Priekulē, Valmierā, Rīgas Āgenskalna draudzē, Rīgas Mateja draudzē, Liepājas Ciānas draudzē, Ventspilī un citur.

Pļaviņu draudzē 20. augustā 116. gadsvētku svinības. Nedēļā pirms svētkiem draudze katru dienu aicina uz tikšanos, notiks lūgšanu stundas, cilvēku uzrunāšana Pļaviņu ielās, slavēšana un ekskursija pa pilsētu, aizlūdzot par to.

Rīgas Āgenskalna draudzes 139. dzimšanas dienas dievkalpojums notiks 24. septembrī.

Rīgas Āgenskalna draudze 26. septembrī sāk Alfa kursa nodarbības

Jo Tas Kungs piešķir gudrību, un no Viņa mutes nāk atziņa un izpratne. Salamana pamācības 4:6

Apsveicam!

Mērsraga draudzes sludinātāju **Jāni Buli**, absolvējot Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultāti un iegūstot humanitāro zinātņu maģistra grādu teoloģijā un reliģiju zinātnē.

Olaines draudzes mācītāju **Mihailu Voronovu**, absolvējot Lutera akadēmiju un iegūstot humanitāro zinātņu bakalaura grādu teoloģijā.

Ogres Trīsvienības draudzes mācītāju **Daini Pandaru**, absolvējot Vācijas Kristīgo akadēmiju un iegūstot bakalaura grādu garīgajā vadībā.

Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina. Psalmi 139:14

Sveicam sludinātāju **Tomu Bermaku** un viņa ģimeni ar meitiņas **Joelas** piedzimšanu!

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbs.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 9000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

LBDS GARĪDZNIKU BRĀLĪBAS
KONFERENCE

SVĒTS DIEVKALPOJUMS NESVĒTAI PASAULEI

JELGAVAS KRIEVU BAPTISTU
DRAUDZES BAZNĪCĀ

MĀTERA IELĀ 56A

2023. GADA
14. OKTOBRĪ

Pikst 10:00

Informācija – 26407403

LBDS Gaŗdznieku brāŗības retrīts
"GANĪŠANAS AICINĀJUMS"

1861

GANĪBAS
nometņu
vieta

ej.uz/uzava2023

25.08 - 27.08
Uŗava, "Ganības"

26407403 Edgars Godiņš

PIEVENOJIES BPI

Vadīt sevi, vadīt citus, vadīt draudzi

Baltijas Pastorālā institūta mērķis ir sagatavot nākamo mācītāju un garīgo vadītāju paaudzi Latvijā, kuri mīl Dievu no visas sirds, ar visu prātu un ar visu spēku. (Marka 12:28-30) Pievienojoties mācībām, tu kļūsi par daļu no spēcīgas vadītāju kopienas un pieaugsi raksturā, zināšanās un prasmēs.

BPI ir 3 gadu programma, kuras laikā tev būs iespēja mācīties kvalificētu un pieredzējušu pasniedzēju vadībā - kā vadīt sevi, vadīt citus un vadīt draudzi.

 **PIEAUGT TICĪBĀ
UN BRIEDUMĀ**

 **ATRAST DIEVA
AICINĀJUMU
SAVAI DZĪVEI**

**PALĪDZĒT DIEVA
DRAUDZEI IET PLAŠUMĀ
LATVIJĀ UN PASAULĒ**

 IZAICINĀT SEVI

 KALPOT CITIEM

RAKSTURS
(Sirds un dvēsele)

ZINĀŠANAS
(Prāts)

PRASMES
(Spēks)

bpiplatforma@gmail.com

bpiriga

bpiriga

